

கிருதயுகம்

2

பதிப்பு: நூலாமைலா அறக்கட்டளை
1981

3/-

- ★ தரமான பொருட்களை
- ★ மலிவான விலையிற் பெற

மக்கள் தாபனமான
கட்டைவேலி - நெல்லியடி
பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை
நாடுங்கள்!

கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உயர்வு மக்களின் உயர்வு
இங்கு

பொருட்களும் மக்களதே! இலாபமும் மக்களதே!

G. C. E. A/L

G. A. Q.

B. A.

வகுப்புக்களுக்கு

HICKS INSTITUTE

39/17, POWER HOUSE ROAD,
JAFFNA.

BRANCH: Stanley Road,
Jaffna.

ஊனுழி நான் உள் வரைக்கும்
ஒருல கரசென்றே பாடி
மானுட நேசிப்பை வளர்ப்பேன்
மன்பதை புன்னகை பூக்கும்!

கிருதயுகம்

தமிழ்த் துவாசிகை

பங்குனி சித்திரை 1981-2

ஆசிரியர்: க. வீரகத்தி

280, பிரவுண் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

KRUTHAYUHAM

280, Brown Road,
JAFFNA,
Sri Lanka.

அவரவரின் கருத்துக்கு
அவரவர் பொறுப்பாளி.
வேண்டாதவற்றை
விலக்குவதற்கு ஆசிரியருக்கு
உரிமை உண்டு.

“கிருதயுகம் எழுக மாதோ”

—பாரதி

சத்திய யுகத்தின் புத்தொளி வேண்டி
சகதியிற் தவிக்கும் மனிதனை மீட்க
நித்தியம் சிந்தனா யாத்திரைக் கனவில்
நெஞ்சு பூரித்து, நீதியும் நேர்மையும்
விக்கல் எழுந்து பயங்கர மரண
விளிம்பில் துடிக்கும் அவஸ்தை நீக்க
சக்தி மிகுந்தவர் அணிதிரள் கின்றார்
சமதர்ம யுகத்தின் ஷிடிவெள்ளி காணர்!

ஆதாம் ஏவாள் ஆற்றிய தவப்பணி
பூதா காரமாய் வளர்ந்து விட்டது.
போதாக் குறைக்கு முதலா வித்துவம்
புண்ணியம் பாவம் போதனை செய்து
பாதா எத்தில் பாடாய்க் கிடத்தி
பதறப் பிழியுது உழைக்கும் ஜீவனை
சாகாது சாகும் ஜீவனைப் பேணச்
சத்திய நவயுகச் சாலையில் வாரீர்!

வாழத் துடிக்கும் யுவனும் யுவதியும்
வாழ்வில் வசந்த வாடை யாவது
ஞாலத் தெம்மிலும் படுமோ என்று
நீள நினைந்து நெஞ்சம் கருகிக்
கோலம் மாறிக் குணந்தடு மாறிக்
குற்றுயி ரான ஆன்மா குரலிடும்
ஓலம் செனியில் உறுத்துவ தில்லை
உணர்வு மரத்தவர் மனிதரும் இல்லை!

ஓந்தி கண்ட சத்திய ஓளியில்
கார்ல்மாக்ஸ் காட்டிய பொருளியல் நெறியில்
சாந்தி மிளிரும் சமூகம் காண்போம்!
சாதி சமயப் பேதம் அங்கில்லை
மாந்தர் எவர்க்கும் நீதி ஒன்றே
மாநிலம் முழுவதும் ஒருல கரசே
வாந்தி எடுக்கும் நோய்பிணி தீர்த்து
வசந்தம் மலர உழைப்போம் வாரீர்!

எங்கும் பதட்டம் எங்கும் பயங்கரம்
எதிலும் புலுடா எதிலும் புரளி
எங்கும் சுரண்டல் எங்கும் மோசடி
எதிலும் கரவு எதிலும் கலப்படம்
எங்கும் புகழின் ஏம்பலிப் புக்கள்
எதிலும் பணத்தின் ஏக போகம்
இங்கிவை தகர, மானிடம் வளர
எழுக கிருதம், இன்னொரு பாரதி!

ஓரே உலகம்

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

மனித சமுதாயம் நாகரிக வாழ்க்கை வாழத் துவங்கிய காலமுதல் கண்டுவந்துள்ள பெருங் கனவுகளில் ஒன்று ஓரே உலகம் உருவாகுதல் வேண்டும் என்பதாகும். உலகியல் அடிப்படையில் மட்டுமன்றி ஆன்மீக அடிப்படையிலும் பேதங்கள் அற்ற ஒருமையை சமய தத்துவங்கள் இலட்சியமாய்க் குறிப்பிட்டு வந்துள்ளன. சமுதாய வரலாற்றை எடுத்து நோக்கினால் பெரியவொரு முரண்பாடு இருந்து வந்திருப்பது புலனாகும். ஒருபுறம் சகலவிதமான எல்லைகளையும் வரம்புகளையும் வேறுபாடுகளையும் கடந்த பொதுமையை மனிதன் விழைந்து வந்திருக்கிறான்; மறுபுறம் குலம், சாதி, ஊர், நாடு, மொழி, இனம், நிறம் முதலிய எத்தனையோ உணர்வுகள் அவனைப் பாதித்துப் பேதித்து வருவதையும் காண்கிறோம். அபேதத்தை அவாவும் மனிதன்தான் பேதப்படும் கிடக்கிறான். இது மனுக்குலம் அனுபவித்து எதிர்நோக்கும் மாபெரும் முரண்பாடு.

நயத்தகு நாகரிகம் கண்ட சமுதாயங்களிலெல்லாம் தத்தம் எல்லைகளைக் கடந்து உலகெலாம் தழுவும் உயர்ந்த குறிக்கோள் காலத்தோறும் எழுந்திருக்கக் காண்கிறோம்.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

என்ற பழந்தமிழ்க் கவிஞனும்,

மனுக்குலம் ஒன்று; மானிடம் ஒன்று

என்று பாடிய கிரேக்கப் புலவனும் அகன்று விரிந்த காட்சியுடையராகவே இருந்தனர். அவர்கள் அறிந்த உலகம் இன்றைய உலகம் அன்று. கணியன் பூங்குன்றன் கண்ட 'உலகம்' சிற்றூர்களின் தொகுதியே. ஆயினும் சிற்றூர்களினூடாகப் பேருலகு ஒன்றனைக் கண்ட அற்புதக் காட்சி அவனைச் சாரும். பிளேற்றேவும் அவ்வாறே கிரேக்கத் தீவுகளுக்கும் அப்பால் மானிடத்தின் அடிப்படை ஒருமைப்பாட்டைக் காட்சியிற் கண்டனன்.

மனுக்குலத்தின் வரலாற்றிலே ஓரே உலகத்தைப் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சமய ஞானிகளே விவரித்து வந்தனர். ஒரு வகையான ஆன்மீகப் பொதுமையும் ஒருமைப்பாடும் அவர்களை உந்தியது என்பதில் ஐயமில்லை.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்

என்ற குரல் அத்தகையதே. பல்வேறு சமயங்களும் தமது கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் பரந்த ஓர் உலக அமைப்பைக் கனவுகண்டன. எனினும் ஒவ்வொரு சமயமும் நாளடைவில் பிளவுபட்டுப் பின்னப்பட்டு பேதங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டது. அந்த வகையில் சமயங்கள் விதந்துரைத்த ஒருலகக் கோட்பாடு நடைமுறை சாத்தியமற்றதாயிற்று. தனிப்பட்ட ஞானியின் மானதக் காட்சியாகவே அது இருந்து வந்துள்ளது. மனுக்குலத்தின் நாளாந்த வாழ்க்கைக்குரிய மார்க்கமாக அது மலரும் வாய்ப்பு உண்டாகவில்லை.

மதங்களைப் போலவே காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிய பேரரசுகளும் தமது ஆணைக்குட்பட்ட பரந்த உலக அரசுகளையும் அமைப்புகளையும் கனவுகண்டன. அவெக் லாந்தர் முதல் ஆங்கிலேயர் வரையில் உலக சாம்ராச்சியத்தை உருவாக்க முயன்றனர். 'சூரியன் அஸ்தமிக்காத சாம்ராச்சியம்' என்று பிரித்தானியப் பேரரசு ஒரு காலத்தில் உயர்வாகப் பேசப்பட்டது. நமது கண்ணினையே அது உருக்குலைந்து சிற்றரசாய்ச் சிறுமைப் பட்டுக் கிடப்பதைப் பார்க்கிறோம். பிறரை அடிமைப்படுத்திப் பலாத்காரத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட எந்தப் பேரரசும் உலக அரசாக உருவாக முடியாது.

இன்னொரு விதமாக நோக்கினால், உலகிலே முதலாளித்தவம் வளர்ச்சியுற்ற காலப்பகுதியிலேயே பொருளாதார - பௌதீக - தேவைகளின் இன்றியமையாமையால் ஒரு பொதுவான உலகத் தன்மை உருவாகியது. முற்பட்ட காலத்து ஒருலகக் கோட்பாடுகள்

கனவுகள்; முதலாளித்துவம் தோற்றுவித்தது நடைமுறைத் தத்துவம். கார்ல் மார்க்ஸ் தனக்கேயுரிய நடையில் இதனைச் சுவைபட விவரித்தார்:

உலகச் சந்தையைச் சுரண்டுவதன் மூலம் பூர்ஷ்வ வர்க்கம், ஒவ்வொரு நாட்டின் பொருளுற்பத்திக்கும் பொருள் உபயோகத்திற்கும் ஒரு பொதுவான உலகத் தன்மையை அளித்திருக்கிறது. புதிய தொழில்களின் உற்பத்திப் பொருட்கள் உள் நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. ... தேசங்கள் உலக ரீதியாக ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கின்றன; பௌதிகப் பொருளுற்பத்தியைப் போலவே, அறிவுப் பொருளுற்பத்தியிலும் இதே நிலைமை. தனிப்பட்ட நாடுகளின் அறிவுப் படைப்புகள் பொதுச் சொத்தாகின்றன. ஒருதலைப் பட்சமான தேசியப் பார்வையும் குறுகிய மனப்பான்மையும் மென்மேலும் அசாத்தியமாகின்றன. மிகப் பல தேசிய இலக்கியங்களிலிருந்தும் பிரதேச இலக்கியங்களிலிருந்தும் ஓர் உலக இலக்கியம் உதயமாகிறது''

இவை முதலாளித்துவ சகாப்தம் தோற்றுவித்த வாய்ப்பான அம்சங்கள். ஆனால் முதலாளித்துவம் தனது உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகள் காரணமாக மனுக்குலம் ஒற்றுமையாகவும் அமைதியுடனும் வாழ்வதற்குத் தடையாக அமைந்து விடுகிறது. சுரண்டல் போட்டி, ஆக்கிரமிப்பு, யுத்தங்கள் முதலியனவும் முதலாளித்துவ சகாப்தத்தில் உலகளாவியவாக உள்ளன. இந்நிலையிலேயே சோஷலிஸம் முதலாளித்துவத்தின் கொடுமையை நீக்கிப் புதியதொரு சமூக அமைப்பை உருவாக்கும் மார்க்கத்தை உலகிற்கு அறிமுகப் படுத்தியுள்ளது. சோஷலிஸத்திலே 'மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்கம்'' இல்லாமையால் பேதமும் சூரோதமும் மறைய வாய்ப்புண்டு.

ஆனால் சோஷலிஸம் மந்திரக் கோல் அன்று. அதன் பெயரில் அமாதுஷ்ய சக்தி எதுவும் இல்லை. அதனையும் மக்களே உருவாக்கிச் சிறப்புற நடத்த வேண்டும்.

எல்லோருக்கும் உலகம் ஒன்று இருளும் ஒன்று ஒளியும் ஒன்று

என்று பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடுவது சமத்துவத்தின் இலட்சிய நிலையைக் காட்டுகிறது. ஆயினும் அதுவும் மனித முயற்சியினாலேயே மாண்புற அமைத்து நிறுவப்பட வேண்டியுள்ளது. சோஷலிஸம் புதிய சமூக அமைப்பை ஓரளவு எளிதாக உருவாக்கி விடலாம். ஆயினும் புதிய மனிதன் உருவாகுதல் அத்துணை எளிதான காரியம் அன்று. பல நூற்றாண்டுகள் பழகிப்போன எண்ணங்களும் உணர்வுகளும் சோஷலிஸ சமுதாயத்து மனிதருள்ளும் மண்டிக் கிடப்பதில் வியப்பெதுவுமில்லை. அவை சோஷலிஸத்தின் உயிருக்கே உலை வைக்கவும் கூடும். ஆயினும் சமத்துவத்தின் அடிப்படையிலேயே என்றோ ஒரு நாள் ஒரே உலகம் சாத்தியப்படும். பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் தனது பாடல்களிலே பலவிடங்களிற் கூறுவது போல, அனைவருக்கும் ஒரே நீதி, ஒரே கடவுள், ஒரே காற்று, ஒரே நீர், ஒரே வானம், ஒரே பூமி, ஒரே பாதை, ஒரே தீர்ப்பு என்பது போன்ற நிலை தோன்றப் பலகாலமாகலாம். ஆயினும் முன்னெக்காலத்தும் இருந்ததை விட எதிர் காலத்தில், ஒரே உலகம் உதயமாகுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்றைய காலகட்டத்தில் தொடர்பு சாதனங்கள் ஒருலகத்தை நடைமுறை சாத்தியமாக்கியுள்ளன. முதலாளித்துவம் தொழிற் கருவிகளையும், தொடர்பு சாதனங்களையும் ஏகபோக உரிமையின் அடிப்படையில் தஷ்பிரயோகம் செய்வது வெளிப்படை. ஆனால் ஒருமைப்பாடும் சமத்துவமும் உண்மையாக உலக ரீதியாக ஏற்படும் போர், தொடர்பு சாதனங்கள் உலகத்தை ஒரு கிராமமாக மாற்றிவிடும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. சகல எல்லைகளையும் வரம்புகளையும் கடக்கும் சக்தி இன்று தொடர்பு சாதனங்களுக்கே உரியது. ஆனால் அவை மனுக்குலத்தை ஆக்கப் பாதையில் நடத்திச் செல்லாமல் அழிவுப் பாதையிலே இட்டுச் செல்கின்றன. அதற்கான அடிப்படைக் காரணத்தை அகற்றி, சமத்துவம் பூரணமாக நிறைந்த புதியதோர் உலகினைப் படைக்கும் கட்டத்தில் 'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்' என்ற வாசகம் கனவாக வன்றி நனவாகும். அதுவே ஒரே உலகின் உணர்வு வெளிப்பாடாகவும் இருக்கும். 'எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை, வாழிய நிலனே'.

காலத்தில் மாலை கோர்

கறுப்புத் துணியால் கண் கட்டி விட்டுக்
காலத்தில் வருவேன் கதை சொல்லி மறைந்தான்
அகாலத்தில் வருவான்
அந்தரிக்கும் இருளிற் கண் திறப்பான் போவான்
அவன் கூடு விட்டுக் கூடு பாயுய் கோமாளி.

நேரம் ஒருமித்து வளராத இக்கட்டில்
கறுத்தப் பூனையின் மஞ்சட் கண்கள் வழிநடத்தப்
புல்விதையைத் தூவப் போனேன்.
மேளங்கள் உடைந்தன, திருவிழா, மின்னல் கிறி ஒளிந்தது,
'குருடனே உனக்காய்க் குடலையாய்ப் பிரித்தேன்'

ஒருமிப்பு தூரங்கள் அண்மிக்கும் வேகங்கள் காணில்,
ஒரு கடிகாரமாகில்,
காணாத வீணில், பாழில்,
எதுவரினும் எட்டிப் பாய்ந்தாலும்
மதி வேலிக்கரையில் அநாதரவாய் நிற்கும்.
அத்தெருப்பிள்ளை சொன்னது
'காலை பிரகாசன் வருவான்
துக்கிப்புத் தொக்கின் காகங்கள் சொல்லும் மறக்கா'.

அண்டங்காகம் அலரியில் சொன்னது.

சிவிதங் காலக்கணிப்பு, விளக்கம், முத்தாய்ப்பு
புல்வளர நீர்தெளித்தல் கர்மம்
கர்மத் தொடர்ச்சி விளக்கம்.
கரிபூசிக் கொண்டு கோமாளி வந்தான்
கண் திறந்தான்.

'என்னடா பேதைக் கதைகள்
எங்கேயுள் யுகதர்மம்
காலத்தில் மாலை கோர்
கண்ணீரைத் துடை, உன்கன்னக் சுவடும் காயும்'.

ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள்

முருகையன்

ஜனவரி 4 தொடக்கம் ஜனவரி 10 வரை மதுரையில் நடைபெற்ற விழாக்களுக்கும் கொண்டாட்டங்களுக்கும் 'உலகத் தமிழ் மாநாடு' என்ற பெயர் பொதுவாக வழங்கப்பட்டது. எனினும் அது பல்வகைப்பட்ட பெருவாரியான நிகழ்ச்சிகளின் குவியல் என்று சொல்வதே பொருத்தமாகும். கண் காட்சிகள், நாட்டியங்கள், இசையரங்குகள், நாடகங்கள், திரைப்படக் காட்சிகள், கவியரங்குகள், கருத்தரங்குகள், உபசாரப் பேச்சுகள், பாராட்டுகள், கண்டனங்கள், அலங்கார ஊர்வலங்கள் என்று பலப்பல வைபவங்கள் ஒரே சமயத்தில் வெவ்வேறு இடங்களில் நடத்தப்பட்டன. இந்த நிகழ்ச்சிகளில் பல பொது மக்களுக்கென ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவை. ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள் கற்றறிவாளர்களுக்கென ஒழுங்கு செய்யப்பட்டவை.

கற்றவர்கள் எனவும், கல்லாதவர்கள் எனவும் மனிதர்களைப் பாகுபடுத்தி நடத்த வேண்டிய தேவை மிகவும் தெள்ளத் தெளிவாக நமது சமுதாயத்தில் உள்ளமையை மாநாட்டு ஒழுங்குகள் காட்டுகின்றன. "இரு வேறு உலகத்து இயற்கை" என்றார் வள்ளுவர் — வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில்! அவர் சொன்னது அருளையும் பொருளையும் பற்றி. இங்கு கல்வி இல்லாதவர்கள் எனவும் கல்வி உள்ளவர்கள் எனவும் மக்களைப் பிரித்து நோக்க வேண்டிய நிலைமை எம்மிடையே உள்ளது. இந்நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமானது.

"என்னரும் தமிழ் நாட்டின்கண்
எல்லாரும் கல்வி கற்று,
பன்னரும் கலை ஞானத்தால்

பராக்கிரமத்தால், அன்பால்
உன்னத இமயமலை போல்
ஒங்கிடும் கீர்த்தி எய்தி"

இன்புறுதல் வேண்டும் என்று கனவு கண்டான் பாரதிதாசன். அந்தக் கனவு பூர்த்தியாக மிக நெடுங்காலம் எடுக்கும். ஆயினும் தமிழ் மக்களின் பொதுவான கல்வி நிலை உயரும்போது தான் அவர்களின் வாழ்வு நிலையும் உயர்வு பெறும். அவ்வாறு உயர்வு பெறும்போதுதான் ஆராய்ச்சிகளுக்கும் கருத்தரங்குகளுக்கும் உண்மையான அர்த்தப் பொலிவு உண்டாகும். அது வரைக்கும் இவ்வித விழாக்களெல்லாம் சேற்றிடையே போட்ட மாக்கோலங்களாகவே தோன்றுகின்றன.

II

எது எவ்வாறாயினும் மாநாட்டு அமைப்பாளர்களுடைய தமிழ் மக்களிடையே 'இரு வேறு உலகங்கள்' உண்டு என்னும் மெய்ம்மையை உணர்ந்து கொண்டு, பொதுநிலைக் கூட்டங்கள் எனவும் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள் எனவும் இருவகைப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். இவற்றுள் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள் 'உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகம்' (IATR) என்னும் நிறுவனத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு உயிர் மையம் போல் அமைந்தவை. ஆகையால் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள் எங்ஙனம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன என்றும் எங்ஙனம் நடந்தேறின என்றும் எத்தகைய பலன்களைத் தந்தன என்றும் விசாரணை செய்வது முக்கியமாகும்.

முதலில் ஏற்பாடுகள் பற்றிப் பார்க்கலாம்.

ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகளிலும் இரு வகை நிகழ்ச்சிகள் காணப்பட்டன. இவை முழு அமர்வு, குழு அமர்வு என்பன. முழு அமர்வுகள் முற்பகல் 9-00 மணி தொடக்கம் பிற்பகல் 1-15 மணி வரை நடைபெற்றன. இவற்றிலே பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் பாரதத்தின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்தும் வந்திருந்த பேராளர்களும் பார்வையாளர்களும் பிறரும் பிரசன்னமாயிருந்தனர். பலரும் ஈடுபாடு கொள்ளத்தக்கன என எண்ணப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், இந்த முழு அமர்வுகளில் அறிமுகமாயின. இவை பற்றிய கருத் துரைகளும் இடம் பெற்றன.

முழு அமர்வில் அறிமுகமான கட்டுரைகள் எவ்விதமானவை என உணர்வதற்கு உதவியாகச் சில கட்டுரைகளின் தலைப்புகளை மாத்திரம் இங்கு தருவோம். திரு. ஏ. சு. ப. பையாவின் 'தமிழ் மொழி', கலாநிதி சுசுமு ஒஸ்னோவின் 'ஐப்பானியத்துக்கும் தமிழுக்கு மிடையேயுள்ள ஒவியியல் ஒற்றுமைகள்', கலாநிதி வசெக்கின் 'திராவிட அல்ற்றேயிக் உறவு — சொல்லொற்றுமையும்' ஒளி ஒற்றுமையும்', புத்தனேரி ரா. சுப்பிரமணியத்தின் 'கூத்துத் தமிழ்', நீதிபதி எஸ். மஹராஜனின் 'கம்பரது அழகியல்', ம. பொ. சி. இன் 'சமயங்கள் வளர்த்த தமிழ்', எஸ். சிறிநிவாசனின் 'தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களின் மறைஞானக் குறியீடு' என்பன, முழு அமர்வுகளின் போது அறிமுகமாகிய ஆராய்ச்சிகளுட் சில வகை மாதிரிக்காகச் சில கட்டுரைகளை எடுத்துக் கொண்டோமே தவிர இது முழுமையான பட்டியல் அன்று.

இக்கட்டுரைகளிற் பல அறிமுகக் கட்டுரைகள் போல் அமைந்தவை. தமிழர் வாழ்வியலின் சிற்சில கூறுகளை, வேற்று நாட்டவர்க்கு விளக்கும் பாணியில் அவை இருந்தன. ஆகையால் ஏற்கெனவே தமிழரிடையே புழக்கத்திலுள்ள சில கருத்துகளை ஆங்கிலத்தில் எடுத்துரைக்கும் அப்பியாசம் எனவும் அவற்றைக் கூறலாம். உதாரணமாக, நீதிபதி எஸ். மஹராஜனின் உரையைக் கூறலாம். அவர் கம்பன் கவிதையை யிட்டு மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் ஆங்கில மொழியிலே பேசினார். அவர் நிகழ்த்திய உரை ஆங்கிலம் அறியாதோருக்கு எதுவித பயனையும் அளிக்கவில்லை.

ஆங்கிலம் அறிந்த தமிழர்கள் கூட அதனை அவ்வளவாகச் சுவைத்திருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் கம்பன் கவிதை அவன் கையாண்டுள்ள தமிழ்ச் சொற்களின் ஆற்றலிலும் காம்ப்ரியத்திலும் இதம்பதமான கையாடலிலும் உள்ளது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலே கம்பனின் உண்மையான உயிர்ப்பை இனங்காட்டுவது மிகவுஞ் சிரமம். ஆகவே தமிழர்களைப் பொறுத்த வரை கம்பனது நிழலின் நிழலைக் காட்டுவதாகவே மஹராஜனின் உரை இருந்தது. தமிழறியாத பிற நாட்டாரும் அவ்வுரையால் அதிக பயன் பெற்றிருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால், இராமாயணத்தின் கலாசார மரபுகளை உணராத நிலையில், இராமாயண பாத்திரங்களின் நடத்தைகளும் பேச்சுகளும் அவற்றின் பின்னணிகளும் நன்கு விளங்கா. இவற்றையெல்லாம் ஒரு சில நிமிடங்களுள் எடுத்துக் காட்டலாம் என்று துணைவது அபத்தமாகும். மொத்தத்தில் கம்பன் பற்றிய அப்பேச்சு ஆங்கிலம் அறியாத வேற்று நாட்டாருக்கோ, ஆங்கிலம் அறியாத தமிழருக்கோ — ஏன் ஆங்கிலம் அறிந்த தமிழருக்குமோ கூட — சுவைப் பயனுடைய ஒன்றாக இருக்கவில்லை. பேச்சாளர் ஒருவர் மாத்திரமே தம்முடைய பேச்சினை மிகவும் இரசித்தார் என்றும் கூறலாம் போலும்! அறிமுகப் பாணியில் அமைத்த கட்டுரைகள் பல இவ்விதம் பொருத்தமற்றுப் போயின. ஆயினும் சிற்சில அறிமுகக் கட்டுரைகள் தம் பணியைச் சீராக நிறைவேற்றுவனவாயும் இருந்தன.

முழு அமர்வில் இடம்பெற்ற வேறு சில கட்டுரைகள் ஆராய்ச்சித் தன்மை கூடியனவாய் இருந்தன. ஆயினும் இவை பற்றி விரிவான சர்ச்சைகள் நடைபெறுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை மாநாட்டுப் பந்தலில் இருக்கவில்லை. கருத்துரை கூற வந்தோர், விடயத்துக்குப் புறம்பான வேறு விவகாரங்களையே அதிகமாய்ப் பேசினார். இதனால், உண்மையைத் தேடல் எனப்படும் 'ஆராய்ச்சிக்கு' அதிக வாய்ப்பு இருக்கவில்லை.

III

முழு அமர்வுகள் 'தொல்காப்பியர் அரங்கு' என்னுடன் பெரும் பந்தலிலே நடை

பெற, குழு அமர்வுகள் அப்பந்தின் அயலில் அமைந்த சிறு அறைகளில் இடம் பெற்றன. (இவை மதுரை காமராசர் பல்லைக் கழகத்தின் விரிவுரை அறைகள்) சமீபத்து அறிஞர்கள் சிலரின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இக்குழு அமர்விலேயே அரங்கேறின. குழு அமர்வுகள் பிற்பகல் 2-30 மணி தொடக்கம் பிற்பகல் 4-15 மணி வரை நடைபெற்றன. இந்த அமர்வுகளின் போது, ஒவ்வொரு கட்டுரையாளருக்கும் தம் ஆய்வின் அறிமுகம் செய்வதற்கெனப் பதினைந்து நிமிடங்கள் தரப்பட்டன. பின்னர் பதினைந்து நிமிடங்களுக்குக் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது.

திரு. வை. கா. சிவப்பிரகாசம், திரு. கலா பரமேஸ்வரன், பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, திரு. ச. ஆம்பிகைபாகன், திரு. ம. சமரஞ்சம், கலாநிதி எச். டபிள்யூ. தம்பையா திருமதி மனோம்ணி சண்முகதாஸ், பண்டிதர் க. வீரகத்தி, திரு. எஃப். எஸ். சி. நடராசா, சபா ஜெயராசா, பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் என்போர் குழு அமர்வுகளிலே கட்டுரை சமர்ப்பித்துப் பேசுதற்கு இடமளிக்கப்பட்ட சமீபத்தவர்களுட் சிலராவர்.

மொழியும் மொழியியலும், தொல்பொருளியல், கலையும் சிற்பமும், நடனமும் இசையும், நாடகம், வரலாறு, இலக்கியம், ஒப்பியல் இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம், நாட்டாரியலும் இலக்கியமும், கடல் கடந்த இலக்கியம், சமயமும் தத்துவமும், விஞ்ஞானமும் தமிழும், சமூகவியல், மொழிபெயர்ப்பும் அகராதியியலும், பிற என்னும் பதினாறு துறைகளில் இவ்வாராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன. குழு அமர்வுகளில் ஏறக்குறைய 200 கட்டுரைகளை ஆய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம்பெற்றிருந்தன. இவை பன்னிரண்டு அறைகளில் ஒரே சமயத்தில் அரங்கேறின.

பல்வேறு நாடுகளை யுஞ் சேர்ந்த பல்வேறு துறைகளில் அக்கறை கொண்ட அறிஞர்களை ஒருங்கு கூட்டி இந்த ஆய்வுகளை ஒழுங்கு செய்தமை மெச்சத்தகுந்த காரியமே. ஆயினும் இந்த ஆய்வுகள் அவசர அவசரமாக, மிகவும் மேலெழுந்த வாரியாகவும், அரைகுறையாகவுந்தான் நடைபெற்றன என்பதையும் குறித்துச் சொல்வது நம் கடமையாகிறது. அத்துடன், ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கட்டுரைகள் பல, நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம்பெறாது தவிர்க்கப்பட்டமைக்கான காரணம் இன்னும் மர்மமாகவே உள்ளது.

சுருங்கச் சொல்வதானால், குழு அமர்வுகளுக்கு வேண்டிய ஆழமும் அறிவியல் நோக்கும் நிதானமும் அந்த அமர்வுகளில் மிகவும் அருமையாகவே காணப்பட்டன எனலாம்.

இவ்வாறு இக்கருத்தரங்குகள் நடந்தேறியமைக்கு என்ன காரணம்? முக்கியமான சில காரணங்களை இங்கு சுட்டிக் காட்டுவது பொருத்தமாகும்-

(1) கட்டுரைகளின் பிரதிகள் பேராசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படாமை. இப்பிரதிகள் இல்லாத நிலையில், ஆய்வுகளின் முழுமையான ஆழ நீளங்கள் எவருக்குமே புலப்படுதல் இயலாது.

(2) சில கட்டுரைகளின் சுருக்கங்கள் அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டனவாயினும் பெரும்பாலான கட்டுரைகளைப் பொறுத்த வரையில் அவ்வகைச் சுருக்கங்கள் தானும் கொடுக்கப்படாமை.

(3) அமர்வுகளுக்குத் தலைமை தாங்கியேயார் சிலர் கலந்துரையாடல்களை உரியவாறு வழி நடத்தாமை.

IV

மேலே காட்டப்பட்டவை போன்ற ஏதுக்களின் விளைவாக, ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கினால் நாம் பெறத்தக்க பலனில் ஒரு பகுதியை மாத்திரமே பெற்றுக் கொண்டோம்.

மிகவும் பரந்த அளவிலே இம்மாநாட்டுக் கருத்தரங்குகளை ஒழுங்கு செய்யும்போது, பிரச்சினைகள் பல எழுவது இயல்பே. எனினும், முதலிலே குறித்த தேதிகளில் நடைபெறாது ஓராண்டு கழித்தே மாநாடு நடந்துள்ளது. ஆகையால், ஏற்பாடுகளைச் சீர்பெறச் செய்வதற்கு நேரம் போதாது என்னும் சாட்டினை யாரும் சொல்ல முடியாது. ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்போது சில நெறிமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டு அவற்றின்

அர்த்தம் புரிந்த அறிஞர்கள்

அன்று,

'வயதுக்கு வருவதுதான் முதல் மலர்ச்சி' என்றும்,
'மாத விலக்காதல்தான் மறுமலர்ச்சி' என்றும்,
ஆஸ்தான கவிஞர் தன் அமரகவிதையிலே
புதுமை விளக்கத்தைப் பொறித்து வைத்தார்!

நேற்று,

பூனைக்குட்டிக்குப் பால் கொடுக்கும் நாய்க்கு
'புரட்சி நாய்' என்று பெயர் கொடுத்து - ஒரு
ஆண்டிப் பண்டாரப் பேராசிரியர் - கல்வி
ஆண்டு மலரையே அலங்கரித்தார்!!!

முட்டாள்கள் நமக்கு ஒரு வார்த்தைக்கேனும்
முழுசான அர்த்தங்கள் புரிவதில்லை!!
'மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்', 'புரட்சிப் பேராசிரியர்'
வந்துவிட்டார் இனி நமக்குக் கவலையில்லை!!!

- ஏ. தெ. சுப்பையன்
நன்றி 'அறைகூவல்'

கடல்

கடல் அலைகள் தரையில்வந்து மோதிட
முத்து மீன்கள் துள்ளி விளையாடிட
மக்கள் வந்து காற்று வாங்கிட
மீனவர்கள் தம் படகுகளை

உள்ளிடம் செலுத்தி
முத்து மீன்கள் சில பிடித்திட
அள்ளித் துடிக்கும் அலைகளுடன்
துள்ளிக் குதித்து வரும் கடலே
நான் உன்னைப் போற்றிப் பாடுவேன்
மகிழ்ந்து நீயும் கேட்பாயா?

- கல்யாணி யோகநாதன்
(வயது 8 - தாமரைக்கேணி)

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி

படி செயற்பட்டிருந்தால், பல குழப்பங்களையும் ஒழுங்கினைங்களையும் தவிர்த்திருக்கலாம்.

மற்றும் ஒரு குறிப்பினையும் இறுதியிலே சொல்வது பொருத்தமாயிருக்கும். ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கெனத் திட்டமிட்டு நடத்த முற்படும் போது பகுத்தறிவு நோக்கும் விஞ்ஞான மனப்பான்மையும் அங்கு முதலிடம் பெறுதல் வேண்டும். "உண்மை தான் எமக்கு

லெண்டும்; ஒரு துளி பொய்யும் வேண்டாம்" என்னும் கொள்கை பிரதானமானது. நம் மவர்கள் இன்று ஆராய்ச்சி என்று நடத்தும் நிகழ்ச்சிகளில் இவ்வாறான பார்வைகள் சற்றுக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. இது யார் குற்றம்? தமிழின் குற்றமா? தமிழாராய்ச்சி மரபின் குற்றமா? அல்லது தமிழின் பேரைச் சொல்லிப் பெரியோராகப் பவனி வர ஆசைப்படும் தலையாட்களின் குற்றமா?

நில், கவனி, போ!

முனைவர் சாலை இளந்திரையன்

நம்முடைய தாய்மொழி இனிமையானது என்றும் பழமையானது என்றும் சொல்லிச் சொல்லி நாம் பெருமைப்படுகிறோம். நமது மொழியைப் புகழ்ந்து பேசுவதிலே நமக்குத் தனியானதோர் ஆசைகூட இருக்கிறது. ஆகலும், ஒரு பெரியவரைப் பாராட்டுவது என்றால், - எப்படி, அவருக்குச் சிலை எடுத்துவிட்டு அல்லது விழா எடுத்துவிட்டு அருடைய கொள்கையைக் காற்றிலே விட்டு விடுகிறோமோ, - அப்படியேதான், நமது மொழியைப் புகழ்ந்துவிட்டு, அதை நல்ல படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்னும் அடிப்படை உண்மையையே நாம் மறந்துவிடுகிறோம்.

நில்லாத வண்டி

மொழி என்பது நமது கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் மற்றவர்களுக்கு உரைத்து வதற்கு நாம் படைத்துக் கொண்டுள்ள ஒரு கருவி. அந்தக் கருவியின் சிறப்பு அதைப் பயன்படுத்தி நாம் சிறப்படைவதிலேதான் உள்ளது. எண்ணெய் பூசிப் பளபளப்பாக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள மொட்டைக் கத்தியை விட, - அழகு இல்லாவிட்டாலும் கூர்மை உடையதாக இருப்பதுதானே நல்ல கத்தி?

நெடுஞ்சாலைகளிலே பார்த்திருப்பீர்கள்: சாலைகள் சந்திக்கும் இடத்தை நெருங்கும் போது, பேருந்து, மகிழுந்து போன்ற விரைவான வண்டிகளுக்காக ஓர் அறிவிப்பு வைத்திருப்பார்கள்: "நின்று கவனித்து மெதுவாகச் செல்லவும்" என்னும் அந்த அறிவிப்பைப் பல இடங்களில் பார்த்திருப்பீர்கள்.

இந்த வாக்கியத்தைப் படிக்கிறபோது, நடந்து செல்லுவோருக்கு உரிய அறிவிப்பாகத் தெரிகிறதே தவிர, மணிக்கு 60/70 கிலோ மீட்டர் வேகத்தில் பறந்து வருகிற வண்டிகளுக்கு உரிய அறிவிப்பாகத் தோன்ற

வில்லை. வேகமாக வருகிற வண்டி அதே வேகத்தில் சந்திப்பை தாண்டினால், அடுத்த சாலையில் (குறுக்கே) வரக்கூடிய மற்றொரு வண்டியில் மோதிவிடக் கூடும் என்று கருதியே அந்த அறிவிப்பை எழுதி வைக்கிறோம். அதாவது, வண்டி அங்கே நின்று, அதன் பிறகு புறப்பட வேண்டும் என்பதே நமது எண்ணம். அப்படியானால் நாம் செய்திருக்க வேண்டியது என்ன? "நில்!" என்று பெரிய எழுத்தில் போட்டிருக்க வேண்டும்; அதன் கீழே, "கவனி!" என்று அதைவிடச் சிறிய எழுத்திலும், அதனிலும் கீழே "போ!" என்று அதைவிடச் சின்ன எழுத்திலும் எழுதி இருக்க வேண்டும். அதாவது, வண்டியை முதலில் நிறுத்தும் விதமாக நமது சொற்கள் பொறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இப்படிச் சட்டென்று பார்த்து நிறுத்தும் விதமாக எழுதிப் போடாததால், - வேகமாக வண்டியை ஓட்டிவருபவர், யாரோ பாதசாரிகளுக்கு உரிய அறிவிப்பு என்று கருதிக் கொண்டு வண்டியை ஓட்டிச் செல்லுகிறார். விபத்து ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இது பிழைபா?

இப்போதே சில தமிழ் அன்பர்களுக்குக் கோபம் வந்திருக்கும்; சிலபேர், "தமிழ்ப் பண்பாடே போய்விட்டது!" என்று கூடக் குதிக்கத் தொடங்கி இருப்பார்கள். "பேருந்திலும் மகிழுந்திலும் வருகிறவர்களெல்லாம் சின்னம் சிறிய குழந்தைகளா? அல்லது அவர்கள் அவைவருமே தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களா? அவர்களை எல்லாம் "நில்" என்று ஒருமையிலேயே (ஏக வசனத்தில்) கட்டளை இருவதா?" என்றெல்லாம் அவர்கள் முணுமுணுக்கத் தொடங்கி இருப்பார்கள். ஆனால் இந்த மாதிரி இடங்களிலேதான் நாம் கொஞ்சம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். வீடு தீப் பிடித்து விட்டது என்ற செய்தியைச் சொல்ல வந்தவன், அடாணா ராகத்தில் பாட்டாக

அதை இசைத்தது போல, - நாமும், இடம், பொருள் தெரியாமல் நமது மரியாதைச் சொற்களைப் பிடித்துக்கொண்டு தொங்கக் கூடாது.

உண்மையில், இங்கே நாம் பயன்படுத்தும் நிலை, கவனி, போ என்னும் ஏவல் சொற்களால் யாருடைய மரியாதையும் கெட்டு விடவில்லை. காரணம், நாம் கட்டளை இட்டது பேருந்து, மகிழுந்து போன்ற வாசனங்களைத்தானே தவிர, உள்ளே இருக்கிற வர்களைக் கூப்பிட்டு நாம் சொல்லவில்லை.

“என்ன அய்யா இது? காருக்குப் பார்க்கவும் படிக்கவும் தெரியுமா?” என்று சிலர் கேட்கலாம். காருக்குப் படிக்கத் தெரியாவிட்டாலும் அந்த அறிவிப்பு காருக்கு உரியது தானே? சான்றாக, நமது மன்றத்தின் ஆண்டவையில் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். அப்போது எப்படி அதை வெளிப்படுத்துகிறோம்? இப்படி இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த ஆண்டவை அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறது, - இன்னின்ன செய்திகளை அறிந்து இந்த ஆண்டவை வருந்துகிறது என்றுதானே சொல்லுகிறோம்? ஆண்டவையில் எத்தனையோ படிப்பாளிகளும் பணக்காரர்களும் இருந்தாலும், - “ஆண்டவை அவர்கள் வருந்துகிறார்கள்” என்று நாம் சொல்லுவதில்லையே!

பலபேர் சேர்ந்த ஓர் அமைப்பு அல்திணைச் சொல்லால் குறிக்கப்படுவது போலவே, நாம் ஏறிச் செல்லும் வண்டியின் வேகத்தைக் கருதிச் செய்யப்படும் அறிவிப்பு, அதையே முன்னிலைப்படுத்திச் செய்யப்படுவதிலே எந்தத் தவறும் இல்லை.

ஆள்கள் யாரும் இல்லாமல் ஆண்டவை இல்லை; அது தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதும் இல்லை. என்றாலும் அனைவரின் பொதுச்செயல் ஆண்டவையின் பேரால் (அல்திணை ஒருமையில்) குறிக்கப்படுகிறது. அதே போல், அந்த வண்டியின் வேகம் காரணமாகவே செய்யப்படும் அறிவிப்பு, அதை நோக்கியதாகவே செய்யப்பட வேண்டும்.

நமது நீதி

வண்டிகளுக்கு உரிய அறிவிப்புகளிலே வழவழா என்று இருப்பது போலத்தான்,

எல்லை மீறுகிற மனிதர்களை எச்சரிப்பதிலும், நாம், போதிய கூர்மை இல்லாமலே இருக்கிறோம். நமது நீதி நூலைத்தான் பாருங்களேன்: “ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறு உடைக்கும் கூன்சையர் அல்லாதவர்க்கு” என்பது குறள். “கயவர்கள் மனமார மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டார்கள்; அடித்துப் பிடுங்குகிறவர்களுக்குத்தான் கொடுப்பார்கள்” என்பது இதன் பொருள்.

கயவர்கள் கொடுப்பதில்லை என்பது மக்களின் அன்றாட அனுபவம். அவர்களிடம் போய், “அடிக்கிறவர்களுக்குத் தவிர மற்றவர்களுக்குக் கொடாதவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள்தான் கயவர்கள்” என்று இலக்கணம் (Definition) சொல்ல வேண்டிய தில்லை. அவர்களை எப்படிக் கொடுக்கச் செய்வது, அல்லது அவர்களிடம் தேங்கித் துருப்பிடிக்கும் பொருளைக் கைப்பற்றி நல்ல வற்றுக்குப் பயன்படுத்துவது எப்படி என்னும் குரலையே நீதி நூல் முதன்மைப்படுத்திச் சொல்ல வேண்டும்.

ஏற்கனவே நன்கு தெரிந்த ஒரு செய்தியை அதேவிதமாகத் திரும்ப ஒரு முறை சொல்வதால், நமது மொழியின் சொற்கள் வீணாகின்றன; செயல் எதுவும் நடைபெறவில்லை. இத்தகைய கயவர்களைப் பற்றி, “எச்சிறிகையால் காக்கா ஓட்ட மாட்டான்” என்று மக்கள் தெரிந்துதான் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று, “ஆடிக் கறக்கிற மாட்டை ஆடிக் கறக்க வேண்டும், பாடிக் கறக்கிற மாட்டைப் பாடிக் கறக்க வேண்டும், - அடித்துக் கறக்கிற மாட்டை அடித்துக் கறக்க வேண்டும்” என்று கூட அவர்கள் சிந்தித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம். ஒரு கூர்மையான வழிகாட்டுதலும் அதைச் செய்வதற்குத் தேவையான உந்துதலுமே. அதற்குப் பயன்படாத விதமாக நாம் சொற்களை அழகாக அடுக்குவது நமது புலமையைக் காட்டலாம்; நமது உள்ளார்ந்த நோக்கத்தை அது நிறைவேற்றாது.

தொண்டர்களைத் தூண்டுவதற்கு மட்டுமல்ல, கயவர்களை எச்சரிப்பதற்குக் கூட அப்படிப்பட்ட நேர்முக நீதி உரையே பயன்படும். “ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறு

துடைக்கும் கூன்கையர் அல்லாதவர்க்கு என்ற பாடலே, “ஈர்ங்கை விதிராக் கயவர் கொடிறு உடைக்கும் கூன்கையே நல்ஆண்மைக் கை” என்று அமைந்திருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள்... “ஈர்ங்கை விதிராக் கயவர் கொடிறு உடைக்கும் கூன்கையே நல்லாண்மைக் கை” என்பதைப் படித்த உடனே, கயவனே கூட நடுங்குவான்; “கை உள்ளவன் எல்லாம், இதைப் படித்த உடனே நமக்கு எதிராகக் கை உயர்த்தி விடுவானே!” என்று அஞ்சுவான். அதன் மூலம் அவனே திருந்திக் கொள்ளவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது அல்லவா? திருத்தவும் திருந்தவும் உந்துதலாக உள்ள ஓர் உணர்ச்சி தானே நீதி நூலால் ஊட்டப் பட வேண்டும்?...

புரட்சிக் கவி

புதுவை தந்த புரட்சிக் கவிஞர் சுப்புரத்தினமும் இது பற்றிச் சிந்தித்திருப்பதாகவே தெரிகிறது. ஓர் இடத்திலே, “நயமுடன் நீ சொல்லுமட்டும் திருந்த மாட்டார், - நறுக்காக நாலு சொற்கள் நவில வேண்டும்!” என்று சொல்லுகிறார் கவிஞர். தலைவி ஒருத்தி, தன் தோழியிடம் சொல்லி வழி தவறிய தன் தலைவனிடம் (அவனோ தூது) அனுப்புவதாகக் குறிஞ்சித்திட்டிலே வருகிற ஒரு கருத்துரை இது.

இந்த வாக்கியத்திலேயே “நறுக்காக” என்னும் சொல் மிகவும் முக்கியமானது. சுருக்கென்று தைக்கும் விதமாக என்ற பொரு

ளிலே மட்டும் இதை ஆளவில்லை கவிஞர் ஆங்கிலத்திலே அப்ற் (apt) என்று சொல்லுகிறோம் அல்லவா? “இடத்துக்கும் நோக்குக்கும் பொருத்தமான” என்னும் அந்தப் பொருளிலும் இந்தச் சொல் இங்கே ஆளப்படுகிறது.

“சொல்லென்னும் அன்னது சூரத்தனத்துக்குத் தூண்டிவிட வேண்டும்; - அதில், சோதலைத் தீரமும் சாதனை வீரமும் துள்ளி வர வேண்டும்!” என்று சொல்லுகிறது இக்காலப் பாட்டு. “சொல்லைப் பொருளின்றித் தூவிக் களிப்பவன் சொப்பனைக் கோமாளி - அந்தச் சொத்தையில் முத்துச் சுடர்கிறது என்பவன் சுத்தமே ஏமாளி!” என்றும் அந்தப் பாட்டு எச்சரிக்கிறது. இதை எல்லாம் நன்கு உணர்ந்தே, “நறுக்காக நான்கு சொற்கள் நவில வேண்டும்” என்கிறார் புரட்சிக் கவிஞர்.

செம்மொழி

சரியான இடத்தில் சரியான சொல்லைப் பயன்படுத்திக் கருத்தையோ உணர்ச்சியையோ செம்மையாக உணர்த்தும் செயலே சிரான மொழியாட்சி. அத்தகைய மொழியாட்சித் திறனே நமக்குப் பெருமை சேர்க்கிறது; அதில் ஏற்படும் குறை, நம்மைத் தோல்விப் பள்ளத்திலே அல்லது செயலின்மைத் தடத்திலே தள்ளி விடுகிறது. இதை நன்கு உணர்ந்து, நமது இனிய செம்மொழியின் சொற்செல்வத்தை நாம் உரியவாறு பயன் செய்து உயர வேண்டும்.

ஞானம் ஒற்றுமைக்கு இட்டுச் செல்கின்றது.
அஞ்ஞானம் பல்வேறுபட்ட நிலைக்கு வழி
செய்கிறது.

— இராமகிருஷ்ணர்

★ ★ ★ ★

ஒரு சமயத்தாரது கேடு தொடங்குவது
செல்வரது வழிபாடு அதனுட்புகும் நாள்
முதலே.

— விவேகானந்தர்

யுகப் பிரசவம்

காவலூர் ஜெகநாதன்

மினி பஸ்சினுள் பாட்டு அமர்க்களம் செய்து கொண்டிருந்தது.

வாய் பிளந்து இருக்கும் கதவுப் பக்கத்தில் சிக்காராக அமர்ந்திருந்தார் பொன்னையா. உள்ளே நல்ல கூட்டம். வெளியே பொழிந்து கொண்டிருக்கும் வெய்யில் புழுக்கத்தை ஏற்படுத்த வேர்வையில் குளித்தபடி மனித ஜென்மங்கள் பெண் புரகுகள் வேறு அவிந்து கொண்டிருந்தது.

பொன்னையாவுக்கு இறங்கி விடுவோமா என்று கூடத் தோன்றியது. கிடைத்த இடத்தை விட மனமில்லை.

தனக்குப் 'பெற்றோல்' நிரப்பப் போயிருந்த ட்றைவர் இன்னும் திரும்பி வராததால் 'காச வாங்கும் பெடியன்' மீது ஒரு சீண்டல்.

"கொஞ்சம் பொறுங்கோ, இன்னும் நாலேஞ்சு பேர் சேரட்டும்..... கட்டுபடியாகாது" என்றான் காச வாங்கும் பெடியன்.

மினிபஸ் 'கண்டக்டரை' காச வாங்கும் பெடியன் என்றுதான் எங்களவர்கள் அழைக்கிறார்கள். கவுண்டெந்து பஸ்சா? சம்பளமா? கண்டக்டர் என்று அழைப்பதற்கு? ஊறிப் போன புத்தி.

ட்றைவர் வந்து சேர்ந்த சில நிமிடங்களில் 'தக்குப்பிகென்று' ஓடி வருகிறார் சுப்பிரமணியம். சதைத் தொங்கல்கள் வேர்வையை அணைக்கடி நிற்கின்றன. 'சரக் புரக்' என்கின்ற பட்டு உடுப்பு. அணைந்து புரளும் தங்கச் சங்கினி. 'சாதிமான்' நினைப்பில் வரிந்து அழைத்த கம்பீரம் பரிதாபப்படுகிறது.

வாய் பிளந்த கதவருகில் வந்து ஒரு முகச்சுழிப்பு.

உள்ளே இடமில்லை. சிறிய நுழைவாசலால் கொழுத்த உடலை நுழைக்கும் சிரமம் வேறு...

"வெளிக்கிடப் போறம் நிண்டுகொண்டு வர ஏலுமெண்டால் ஏறுங்க" பெடியன் பச்சைக் கொடி காட்டிவிட்டான்.

"ராஜா பொண்ணு அடி வாடியம்மா" மினிபஸ் பாட்டு.

சுப்பிரமணியம் தன்னையறியாமலே பாட்டுக்கேற்ப உடல் நெளித்து..... எப்படியோ ஏறிவிட்டார்.

"வீர்" என்று வலு சுகமாக புறப்படுகிறது மினிபஸ்.

மூன்றடி பஸ்சில் ஐந்தடி உடலை குலுக்கிக் கொண்டு விழித்தவரின் முன்னால் பொன்னையா...

பாம்பை மிதித்தவரானார் சுப்பிரமணியம்

தானும் தன் பாடுமாக வெற்றிலையை மென்று விழுங்கிக் கொண்டு கம்பீரமாக இருக்கும் பொன்னையா...

முன்னால் வெளவால் தொங்கலில் சுப்பிரமணியம்.

"நீ என்ன ராஜாவின் பொண்டாட்டியோ" பாடிக் கொண்டு மினிபஸ் தன் பாட்டில் ஓடுகிறது.

2

ஓழங்கில்லாமல் அங்குமிங்குமாக அமைந்திருக்கும் அந்தக் குடிசைகளின் வாசல்களைப் பழக்கமானவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் கண்டு பிடிப்பது அவ்வளவு சலபமான காரியமல்ல.

கனகவிங்கம் கஷ்டங்களைக் கண்டு களைத்து விடவில்லை.

புளித்துப் போன மதுவின் நெடி வேறு மூக்கோடு சமர்செய்து கொண்டிருக்க ஒவ்வொரு குடிசையாகப் புருந்து புறப்பட்டார்.

கிராமத்தில் உள்ள சிறிய பாடசாலைக்கு தலைமை ஆசிரியராக அவர் வந்து சேர்ந்து இரண்டு வருடங்கள்தான் ஆகின்றன. அந்தப் பாடசாலையில் பொழுது போக்கி சுகம் காண கனகலிங்கத்தின் மனித நெஞ்சம் உடன்படாததால் விடுமுறை நாளான இன்று கூட பள்ளிக்கூட விடயமாக புறப்பட்டிருக்கிறார்.

“பொன்னையாண்ணை..... பொன்னையாண்ணை”

உடற் பயிற்சியாக முதுகை வளைத்து வெளியே வந்தார் பொன்னையா.

“வாங்க வாத்தியார்” முற்றத்தில் இருந்த நொண்டிக் கதிரையை சாரத்தால் துடைத்து விட்டார்.

“வாத்தியார் எப்பிடி எங்கட பெடியள் பாடிக்கிறாங்களே... அந்தக் காலத்திலே மழை தண்ணிக்குக் கூட ஒதுங்கியிருக்க மாட்டுதுகள்”

“அதனால்தான் உங்கட சனத்தினர் வாழ்க்கை கிடந்து சீரழியுது”

“அந்தக் காலம் நமக்கெண்டு பள்ளிக் கூடம் இருக்கவில்லை. அவங்கட பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போனால் நிலத்திலேதான் இருக்க விடுவான்கள்” கசிந்த கண்களைத் துடைத்து விட்டுக் கொண்டார் பொன்னையா.

“அந்தக் காலம் மலையேறிப்போச்சுது”

“என்ன வாத்தியார் தெற்குப் பக்கமாய் திரும்பிப் பாருங்க... உங்கட ஆட்கள் என்னமாய் முன்னேறுதுகள் எங்கட சனம்...ம்” பெருமூச்சு விட்டார்.

“நீங்களும் ஏன் அப்பிடி முன்னேறக் கூடாது”

“எல்லா வசதிகளும் வாய்ப்பும் அவங்களுக்குத்தான் இருக்குது. எங்கட பிள்ளையாளுக்கு பனை மரத்தைத் தவிர வேறென்ன இருக்குது?”

“வசதிகளும் வாய்ப்பும் தானாக வராது நாமதான் உண்டாக்க வேணும்” என்ற கனகலிங்கம் மாஸ்டர் தான் வந்த ‘காரியத்தை’ கூறினார். ஐந்தாம் வகுப்பு வரை

இருக்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் வகுப்புகளை அதி கரிக்கக் கோரி மாலையில் ஒரு கூட்டம் நடத்த இருந்தார். ஊருக்குத் தலைமை ஆள் என்பதால் பொன்னையாவையும்...

3

நாலேந்து பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்குத் தேவையான பணத்தை தன்னுள் விழுங்கி விட்டு திமிருடன் நிமிர்ந்து நின்றது சுப்பிரமணியத்தின் வீடு. வீரூந்தையில் இருந்த சாய்வு நாற்காலியில் காவல் நாய்போல் படுத்தக் கிடந்தார் சுப்பிரமணியம். சுரண்டிக் கொழுத்த உடலைச் சமக்க சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது நாற்காலி.

வயிற்றைத் தடவிக் கொண்டே அவர் பார்வையை ஓடவிட்ட போது பொன்னையா வந்து கொண்டிருந்தார்.

உச்சி குளிர்ந்து வயிறு சில்லிட்டது.

எல்லா இடங்களிலும் பனை ஏறிவிட்டு கடைசியாகத்தான் சுப்பிரமணியம் வளவுக்கு வருவது பொன்னையாவின் வழக்கம்.

பனைப் பங்குக் கள்ளைக் கொடுத்துவிட்டு ‘உடன்பனைக் கள்ளில்’ இவர் ஊற நாலு கதை கதைத்து விட்டுத்தான் பொன்னையா புறப்படுவார்.

இன்று.....

கொடுத்தேன் நடந்தேன் என்பது போல்.....

பொன்னையாவுக்கு கூட்டத்துக்குப் போகும் அவசரம்.

சுப்பிரமணியத்திடம் பலத்த சந்தேகம்.

“பொன்னையா.....

சைக்கிளில் முட்டியைக்கொழுவி வைத்து விட்டு திரும்பி வந்தார் பொன்னையா.

“அப்பிடி இரு பொன்னையா... என்ன இண்டைக்கு அவசரமாய்ப் போராய்” தற்காலிகமான கனிவு.

“இண்டைக்கு எங்கட பள்ளிக்கூடத் திலை கூட்டம் இருக்குது... அதுதான்...

“ம... எந்த நாளையிலே பள்ளிக்கூடத் தைக் கண்டிருப்பியள்... இப்ப என்னென்ன டால் பள்ளிக்கூடம் அதுக்கொரு கூட்டம்... ம...” தனக்குள் முணுமுணுத்தார்.

“எங்கட பள்ளிக்கூடத்திலே வகுப்பைக் கூட்டி நறுக்கு அலுவல் பார்க்கப்போறம்”

“என்ன கதை இது எங்கட பள்ளிக் கூடத்திலேயும் அஞ்ச மட்டும் தான் இருக்குது. தலை இருக்க வால் ஆடுறது மாதிரி...”

“இருந்தாலும் உங்கட பிள்ளையனை பட்டணம் அனுப்பிப் படிப்பிப்பியள் எங்களாலை முடியுமே...”

“அது நடவாது பொன்னையா...”

“கனகலிங்கம் வாத்தியார் வீடமாட்டார். கட்டாயம் எடுத்துத் தருவார்.....” பொன்னையாவின் நம்பிக்கை வார்த்தைகளாயின.

“கனகலிங்கம் ஆரு என்ற மருமகன் தானே... அவனர குலம் என்ன கோத்திரம் என்ன... பேசாமல் சம்பளத்தை எடுத்துக் கொண்டு கிடக்கிறதுக்கு... வீணாக் கிடந்து கஸ்டப்படுகிறான்.

“நேரம் போட்டுது நான் வாறன்”

“இரு பொன்னையா..... உனக்கென்ன பிள்ளையா குட்டியா... ஒண்டிக்கட்டை..... பள்ளிக்கூடத்தைப் பெரிசாக்கி எல்லாரும் படிச்ச நிமிர்ந்திட்டால் உன்னை மதிக்க மாட்டாங்கள். உன்னை மிஞ்சி...”

“என்னை மிஞ்சித்தான் என்ற சனம் வளரவேணும்... அப்பதான் நாளைக்கு வாற என்ற சந்ததிக்கும் மதிப்பு வரும்...”

விறுக்கென்று எழுந்து நடந்தார் பொன்னையா.

செயலிழந்து இருந்தார் சுப்பிரமணியம்.

4

குதிரைச் சவாரி போல் சுகம் காட்டி மினிபஸ் பண்ணைப் பாலம் வழியாக துள்ளித் துள்ளி ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

ஒவ்வொரு துள்ளுக்கும் தலை அடித்து மீண்டது. சுப்பிரமணியம் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஒரு நினைவின் பொறி அவரது நெஞ்சில் சுட்டது.

அப்போதெல்லாம் மினிபஸ் ஏது கடகடக்கும் தட்டி வான். இதே போலத்தான் கோலம். ஆனால் இளமை மிடுக்கோடு ஓடி வருகிறார் சுப்பிரமணியம். கதவே இல்லாத அகன்ற வாயின் அருகே வந்து முகம் சுழித்தார்.

உள்ளே இடமில்லை.

அவசரம் உள்ளே தள்ள..... முன்னால் இருப்பது பொன்னையாவின் தகப்பன்...

பாம்பை மிதித்தவராக தோளில் கிடந்த சால்வையை எடுத்து இருப்பில் கட்டிக் கொண்டு “இருங்க இதிலை” என்றபடி வலு பக்குவமாக எழுந்து நிற்கிறார் பொன்னையாவின் தகப்பன்.

சிக்காராக பெருமிதமும் கம்பீரமும் பொலிய அமர்ந்து ஒரு வெற்றிப் பார்வையை சுழல விடுகிறார் சுப்பிரமணியம்.

பயணம் முழுவதும் கூலி நின்றபடி பொன்னையாவின் தகப்பன்.

நிமிர்ந்து இருந்தபடி சுப்பிரமணியம்.

இப்போது தலை கீழாகி...

பாவம் அவதிப்படுகிறார் என்று மலிதப் பண்பு உந்த சிறிது இடைவெளி காட்டுகிறார் பொன்னையா... இரண்டங்குல இடைவெளியில் இருபது அங்குல பீடத்தை அதுவும் முகம் சுளித்தபடி திணிக்கிறார் சுப்பிரமணியம்.

ஊசி நுழைய இடம் கொடுத்தால் போதும் எதையெதையெல்லாமோ நுழைக்கத் தெரிந்த புத்தி...

முயற்சியைத் தொடங்கும் போது...

“இறக்கம்... இறக்கம்...”

மினிபஸ் சடாரிட்டு நிற்கிறது.

உதறி எறிய பதறி விழுகிறார் சுப்பிரமணியம்.

நின்று வந்த ஒருவன் தான் இறங்கினான்.
சுப்பிரமணியம் மீண்டும் வெளவாலாக...

5

மாலை நேரம்

பள்ளிக்கூடத்துச் சந்தியில் நிற்கும் ஆல
ரத்தில் காசுக்கள் மொய்க்கத் தொடங்கி
பிட்டன.

கீழே...

பொன்னையாவைச் சுற்றிச் சிலர்.

“இந்த முறையும் சுப்பிரமணியத்தாற்ற
திருவிழாதான் எழுப்பமா இருக்கும்” பொன்
னையாவை துண்டிவிடவேறே ஒருவர்
சுற்றினார்.

“அதையும் பார்ப்பம் என்கு திருவிழா
தான் இந்த முறை எழுப்பம்” என்றார்
மற்றவர்.

“மற்றவை செய்யிறதைப் பற்றி நமக்
கென்ன..... நாம் செய்யிறதைச் சரியாச்
செய்ய வேண்டியதுதான்.” இது ஒரு இளை
ஞன்.

“விடிய விடிய நாலேஞ்சு செற் சின்ன
மேளம் பிடிச்சால் எல்லாம் சரி. இது ஒரு
கிழவர்.

சில நிமிடங்கள் நீண்ட மௌனம்.

உடைக்கின்ற பொன்னையாவின் குரல்.

“ஊரைச் சுரண்டிக் கொழுத்திருக்கிற
வங்களோட நமக்குப் போட்டி ஒண்டும்
தேவையில்லை... நம்மட பெடியள் நாடகம்
ஏதோ பழகிக் கொண்டிருந்தவங்கள் அதைப்
போட்டு திருவிழாவைச் செய்ய வேண்டியது
தான்”

பொன்னையாவின் முடிவோடு சந்தியில்
வைத்தே காசுக் கணக்குப் பார்த்து கூட்டம்
கலைந்தது.

சுவன் கோயிலின் சுற்றுப் புறத்தில்
உள்ள கிராமத்தவர் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்

திருந்த நாட்களும் வந்து விட்டன.

முதலாம் திருவிழா செய்யும் கிழக்குப்
பகுதியார் இரண்டு சின்னமேளம் பிடித்தால்
இரண்டாம் திருவிழா மூன்று சின்னமேளத்
தால் அல்லோலகல்லோலப் பட்டது.

நிகழ்ச்சி நிரல் போட்டியில் திருவிழாக்
காரர்கள்.

ஒவ்வொரு நாள் திருவிழாவுக்கும் சுப்பிர
மணியம் வருவார். பக்தர்கள் முதல் குருக்
கள் வரை அவருக்குத் தனியான மரியாதை.

அன்று ஐந்தாம் திருவிழா, பொன்னையா
பகுதியின் திருவிழா என்றுதான் எல்லாரும்
கூறிக்கொள்வார்கள். இரவு நாடகம் நடக்க
இருந்தது. கனகலிங்கம் மாஸ்டர் எழுதி
இயக்கிய நாடகம் ‘கிருதயுகம் எழுகிறது’
நோட்டீசைப் பார்த்துப் பார்த்து வெப்பி
சாரத்தில் சுப்பிரமணியம் புழுங்கிக்கொண்டு
இருந்த போதுதான் பொன்னையா கோயி
லடிக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

கசங்கியிருந்த பட்டு டேட்டியை கை
யால் தடவி விட்டுக்கொண்டு பொன்னையா
வர அவரைத் தொடர்ந்து கந்தன்... நாகன்...
கணபதி.

“நாடகமும் போடப்போறியள் என்ன
...” ஒரு செருமலுடன் உள்ளே போனார்
சுப்பிரமணியம்.

“சோக்கான நாடகம் இருந்து பாருங்
களன்” என்றார் பொன்னையா.

காதில் விழுத்தாமலே உள்ளே போனார்
சுப்பிரமணியம்.

உபயகாரர் பொன்னையா வெளியிலேயே
நின்றார்.

“திருவிழா செய்யிறது நீங்க... வெளி
யிலே ஏன் நிற்கவேணும்” என்றார் பக்கத்
தில் நின்ற கனகலிங்கம் மாஸ்டர்.

உண்மையேதான்.

“காசு குடுக்கிறதுக்கு கடமையிருக்கு...
கடவுளாட்டப் போறதுக்கு உரிமையிலேயா”

இவர்கள் முன்னேறினார்கள்.

பேய் பிடித்தவர் போல் ஓடி வந்தார் சுப்பிரமணியம். கையில் குடைக்கம்பு. பின்னால் அவரது பக்தர்களும் வெறிக் கோலத்தில்...

“அவன் கனகலிங்கத்துக்கு அடியடா முதலிலை”

பொன்னையா குறுக்கே பாய்வதற்குள் கனகலிங்கத்துக்கு அடி விழுந்து விட்டது. வெறி கொண்டு பாய்ந்து பறித்த பொன்னையா ஓங்கி அறைந்தான். சுப்பிரமணியத்துக்கு ஆனமான் அடி...

பிரளயம் பிரசவமானது.

“அடிச்சுப் போட்டான்... மரமேறுற மயிர் எனக்கு அடிச்சுப் போட்டான்”

“அடிக்கிறதில்லையடா பாளை சீவுற கத்தியாலை குடலை சரிப்பன் ஓ...”

6

ஐந்தாம் திருவிழாவில் முனைவிட்டுக் கிளர்ந்த உணர்ச்சி அதைத் தொடர்ந்து வந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் திருவிழாக்களிலும் சாதி வெறியர்களுக்கெதிராக டீறி எழுந்தது.

தனது கடைசித் திருவிழாவை பொய் இசையுடனும் காபரே நடனத்துடனும் நடத்தி வென்றுவிட்டதற்கென்ன..... சுப்பிரமணியத்துக்குப் பலத்த தோல்வி...

அவரும் அவர் போன்றவர்களும் காலம் காலமாகக் கட்டியெழுப்பி வந்த சாதித் திமிருக்குப் பலத்த அடி...

அடிபட்ட புலியாகத்தான் அவர் சீறி எழுந்தார்.

விதை போட்ட கனகலிங்கம் மீது...

“வாத்தியார்..... நாங்க போராடப் பிறந்தனாங்கள். போராடி வெற்றியும் காண்பம். நீங்களும் வீணாப் பகை தேடிக்கொண்டு...”

“வீண் இல்லைப் பொன்னையா இது தேவை”

“என்ன இருந்தாலும் நீங்க உங்கட ஆட்களைப் பகைச்சுக் கொண்டு.. உங்களைத் தான் குறிவைச்சு கொலை வெறியிலை அலை யிருங்கள்”

சிரித்தார் கனகலிங்கம் மாஸ்டர்,

“ஆரு பொன்னையா எங்கட ஆட்கள்... இது தனியா சாதி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை எண்டு நினைக்கிறியளா? சாதியைச் சாட்டி அவங்கள் எல்லா வகையிலும் சுரண்டிக் கொழுக்கிறுங்கள்...”

சிந்தனையில் பொன்னையாவின் நெற்றி சுருங்கியது.

“என்னை எங்கட ஐயா இட்டுக்கட்டி படிக்க வைச்சதுக்கென்ன ஐயாவுக்கென்ன நடந்தது. சுப்பிரமணியத்தாற்ற நிலத்திலை மாடா உழைச்ச இன்றைக்கு ஓடாச் சரிந்திருக்கிறார். அவரை நிமிர்த்திப் போட்டு... எங்கட சமூகத்திலை எங்கட ஐயாவைப் போல எத்தனைபேர் சுரண்டப்பட்டு...”

பொன்னையாவிடம் இப்போது தெளிவு.

“எங்கட சமூகத்திலையும் உங்களைப் போல சுரண்டப்படுகிற - ஒடுக்கப்படுகிற ஆட்கள் இருக்கினம்..... எல்லாரும் இணைந்து... பொதுவான எதிரியை...”

“வாத்தியார்” என்றபடி கனகலிங்கத்தின் கையைப் பிடித்தார் பொன்னையா-

“எங்களுக்குள்ளும் சாதி வெறியை ஊட்டி பிரிச்சவைக்க முயலுவாங்க அதையெல்லாம் வென்று...”

“வென்று...” பொன்னையாவுக்கு குறி தெளிவாகப் புரிந்தது.

7

சிவன் கோயில் தேரடியில் இரண்டு கொழும்பு ‘மாப்பிள்ளைகள்’ நின்றார்கள்.

“மச்சான் இமயம் பார்த்திறறியா...”

“சரியான கிறவுட்டடாப்பா... இருநூறு நாள் குறையாது”

“அவன் மன்னன்ர நடப்பு...ம்”

“சர்” என்று வந்து கோயிலின் முன்னால் நின்றது சுப்பிரமணியத்தின் கார். கொழும்பு மாப்பிள்ளைகள் கோயிலின் பக்கமாக கைதொழுது நின்றார்கள். சுப்பிரமணியத்திடம் நல்ல பெயரெடுத்தால்தான் ஊரில் மாப்பிள்ளைச் செல்வாக்கு உயரும் என்பது உண்மைதான். அவருடன் பகைத்ததால்

தானே கனகலிங்கம் மாஸ்டர் செல்வாக்கு இழந்தார்.

“மரத்திலே ஏறுறவங்கள் நம்மட தலை யிலையும் ஏறப் பார்க்கிறார்கள் விடப்படாது” என்று கறுவிக் கொண்டே சனசமூக நிலை யக் கட்டிடத்துள் நுழைந்தார் சுப்பிரமணியம். அவரது பகுதியைச் சேர்ந்த சிலர் ஏற்கவலே வந்து இருந்தார்கள். சிலர் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கூட்டம் ஒன்றுக்கு தனது சமூகத்தவர் களை அழைத்திருந்தார் சுப்பிரமணியம்.

காதுக்கு எட்டி கனகலிங்கமும் சைக்கி லில் வந்து சேர்ந்தார்.

“பொன்னையாவினா ஆட்கள் தலைக்கு மிஞ்சிப் போனார்கள். இனிமேல் அவன்க ளுக்கு கள்ளுச் சீவுறதுக்கு மரம் குடுக்கப் படாது” என்றார் சுப்பிரமணியம். கொதிப் புடும் ஆத்திரமும் அவர் குரலில் வெளிப்பட் டது.

“மரம் சீவப் பணியில்லாமல் நடுநூட்ட டிலை நிண்டால் தான் பாட்டம் படிப்பான்கள்”

“இப்ப அவன்கட பிள்ளையள் பள்ளிக் கூடத்திலே பாட்டம் படிக்குதர்கள்” என்ற ஒரவர் அர்த்தத்துடன் கனகலிங்கத்தையும் தரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டார்.

“பனைமர விசயத்தை தீர்மானமா நிறை வேற்ற வேணும்” என்றார் சுப்பிரமணியம்.

கனகலிங்கம் அமைதியாகக் குறுக்கிட் டார்.

“அது சரி அவர்கள் மரம் சீவாமல் விட்டால் உங்களுக்குக் கள்ளு...”

உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கூறினார் சுப்பிர மணியம்

“நாங்க கறுப்பு பாவிப்பம்”

கூடியிருந்தவர்கள் அதிர்ச்சியுடன் நிமிர் ந்த போததான் அவருக்குத் தனது தவறு புரிந்தது. “தண்ணி பாவிக்காத மனிசன்” என்று உனர் புகழும் நிலையில்...

“சும்மா ஒரு பேச்சுக்குச் சொன்னனான்” என்று சமாளித்தார்.

உனர் விசயத்துக்கு வந்தது.

“அவங்கள் எங்களை மிஞ்ச விடப்படாது எங்களுக்குப் பணி புரியத்தான் அவங்கள் இருக்கிறது” என்றார் சுப்பிரமணியம்.

“அப்பிடிச் சொல்லுங்க” ஒத்தாதினார் ஒருவர்.

“எங்களுக்கு கள் இறக்கித் தாறதுக்கு பொன்னையா பகுதி. எங்களுக்கு துணி லெ ளு த்து தாறதுக்கு கட்டாடி சின்னத்துரை பகுதி, எங்களுக்கு மீன் பிடிச்சுத் தர சேமாலே பகுதி...” கூறிக்கொண்டே

மணியத்தை ஆத்திரத்துடன் இடைமறித் தார் கனகலிங்கம்.

“அதைப் போலதான் உங்கட நிலத் திலே உழைக்கிறதுக்கு இவங்கள் ... எங்க ளுக்கு எங்களுக்கு என்கிறீங்களே அது எத் தனை பேர்..... நீங்களும் உங்களைப் போல ஒரு சிலரும்.. நாங்க... நாங்க”

கூட்டம் குழப்பத்தில்தான் முடிந்தது.

8

மினிபஸ் இதமாகத் துள்ளிக் குறித்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ‘ஊய் ஊய்’ என்று காற்று வீசிக்கொண்டிருந்ததால் இப்போ தெல்லாம் வேர்வை மறைந்து ஒரு சுகம் பரவியிருந்தது. பாட்டு வேறு காற்றில் பொசி ந்து கலகலப்பை ஊட்டியது.

மதகருகில் ஒரு துள்ளு...

மண்டை இடிபாட... குழலின் இதம் சுழன்ற எரிச்சலுடன் பல்லி நறுநறுக்கிறார் சுப்பிரமணியம்.

பொன்னையாவையும் தமக்குப் புறம் திரும்பிவிட்ட காலத்தையும் நினைத்து உள் ளாரப் புழுங்கிக் கொண்டிருந்த அவர் இப் போததான் மினிபஸ்சினுள் நிதானமாகப் பார்க்கிறார்.

உள்ளே...

சின்னத்துரை, சேமாலே, கனகலிங்கத் தின் எலும்பான தகப்பன்... எல்லாரும்...

வலு சிக்காராக கம்பீரமாக அமர்ந்த படி...

சுப்பிரமணியம் ஒரு இடமும் இல்லாமல் அவதியுடன் நிற்கிறார்.

“என்ன விண்ணானம் பார்த்துக் கொ ண்டு... காசை எடும்” பெடியன் அதட்டு கிறார்.

“எட இவன் சேமாலே பகுதிப் பெடியன் போல கிடக்கு... திமிரைப் பார்” மனதள் கறுவியபடி காசை எடுத்துக் கொடுக்கிறார்.

“இவங்கள் பஸ்காரர்களுக்கு நல்ல உழைப்பு...” என்று இவர் முணுமுணுக்கும் போதே “இது சின்னத்துரை பகுதியானர பஸ்” என்ற உண்மை கடுகிறது.

“அவங்கள் ஒண்டாகியிட்டாங்கள்... ஒண்டாகி எல்லாததையும் பிடிச்சிட்டாங் கள் நாம்...” பெருமூச்சு விடுகிறார் சுப்பிர மணியம்.

புதிய யுகம் நோக்கிய பயணம் போல மினிபஸ் கம்பீரமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

இந்த ஐக்கியம் அந்த யுகத்தைத்தான் பிரசனக்கும்.

(யாவும் கற்பனை)

சீனாவில் பணிபுரியும் திருமதி ராணி சின்னத்தம்பியுடன் ஒரு பேட்டி

எமது யாழ்ப்பாண சமூகத்திலிருந்து ஒரு இளம் பெண் தொழில் நிமித்தமாக தன்னந் தனியாக சீனாவுக்கு சென்றிருக்கிறார் என்றால் புதுமையாக இல்லையா?

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் சிறப்பு பட்டதாரியான இவர் 1968ம் ஆண்டு பீக்கிங் அயல் மொழிப் பதிப்பகத்தில் பணி புரிய கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை துணிவுடன் ஏற்றுக்கொண்டு சீனா சென்றார். பின்னர் பீக்கிங் வாடுவியில் பணி புரியும் திரு. சின்னத்தம்பியை அங்கேயே திருமணம் செய்து கடந்த எட்டாண்டுகளாக தமிழ்ப் பணி புரிந்து வருகிறார். அண்மையில் மதுரைத் தமிழ் மகாநாட்டில் இவரை சந்தித்து பேட்டி காணும் சந்தர்ப்பம் நமது கிருதயுகப் பத்திரிகை நிருபருக்கு கிடைத்தது. அந்தப் பேட்டியையே, நாம் வாசகர்களுக்காக இங்கே தருகின்றோம். இவர் தம் வாழ்வை கம்னியூசுக் கொள்கைகளுக்காய் அர்ப்பணித்த காலஞ் சென்ற தோழர் கார்த்திகேசனின் மூத்த புதல்வியாவார்.

கேள்வி: உங்களுக்கு சீனா செல்லும் சந்தர்ப்பம் எவ்வாறு அமைந்தது? முதன் முதலாக ஒரு கம்யூனிச நாட்டிற்கு தன்னந் தனியாகப்போவது உங்களுக்கு எந்தவித அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லையா?

பதில்: நான் பல்கலைக்கழக பரீட்சை முடிந்து வீடு வந்திருந்த போது சீனாவில் சென்று தமிழ்ப் பணி ஆற்ற முடியுமா? என்று என் அப்பா கேட்டார். நானும் உடன்பட்டேன். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள். பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்ற நான் இன்னொரு தேசத்தில் தமிழ்ப் பணி செய்யப் போவது ஒன்று. மற்றது, இந்தப் பயனுள்ள வேலையை நான் நிறையக் கேள்விப்பட்டிருந்த சீன நாட்டில் செய்யப் போவது. சீன நாட்டின் வளர்ச்சிகளை நேரடியாக அறிய இந்த சந்தர்ப்பம் தவுமென்று எண்ணினேன். சோஸலிச சீனா

பாதுகாப்பானது என்று நான் அறிந்திருந்ததால் எனக்கு அங்கு போவதில் எந்தவித பயமும் ஏற்படவில்லை. “சீனா செல்ல ராணிக் குப் பயமா” என்று அம்மா கேட்டபோது என் ஐந்து வயது தங்கை சுமதி “ராணி அக்காவுக்கு எதற்குப் பயம், சீனாவில் மா ஓ சேதுங் இருக்கின்றார்” எனக் கூறினார்.

கே: சீனாவில் நீங்கள் என்ன தொழில் செய்தீர்கள்?

ப: நான் பீக்கிங் அயல்மொழிப் பதிப்பகத்தின் தமிழ்ப் பகுதியில் மொழி பெயர்ப்பாளராகவும், மொழி ஆலோசகராகவும் ஆகிய ரியராகவும் பணி புரிந்தேன். நாம் பிரதானமாக தலைவர் மா ஓ சேதுங்கின் படைப்புகளை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளோம்.

கே: சீனப் பெண்களின் சமூக நிலைமை பற்றிச் சற்றுக் கூற முடியுமா?

பதில்: சீனப் புரட்சி, பிரமாண்டமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அங்கு ஏற்பட்ட பொருளாதார சமூக மாற்றங்களுடன் சேர்ந்து பெண்களின் அந்தஸ்திலும் பெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது.

சீனப் பெண்கள் ஆண்களுக்கு பெண்கள் நிகர் என்ற முறையில் வாழ்க்கை நடத்து

கின்றார்கள். ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் புரட்சிப் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டார்கள். பலர் உயிர், உடமை என்ற எந்தவித தியாகத்தையும் செய்யத் தயங்கவில்லை தற்போது நகர்ப்புற பெண்களும் சரி, கிராமப்புற பெண்களும் சரி, அனைவரும் உற்பத்தி உழைப்பில் ஈடுபடுகின்றார்கள்.

சினக் குடும்பங்களில் கணவனும் மனைவியும் மாறி மாறி குடும்ப வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். கணவன் வேலைக்குச் சென்றிருந்தால் மனைவி சமையல் மற்றும் பிள்ளைகளைப் பார்க்கும் வேலையும் செய்கின்றார், மனைவி வேலைக்குச் சென்றிருந்தால் கணவன் இவ்வேலைகளை அனைத்தையும் செய்கின்றான், என்னுடன் வேலை செய்த சின நண்பர்களின் வாழ்க்கையை அவதானித்த தான் நான் இதனைச் சொல்கின்றேன்.

சினப் பெண்கள் விஞ்ஞானி முதல், வீற்பனைச் சிப்பந்தி வரை சகல துறைகளிலும் தொழில் புரிகின்றார்கள்.

கே: சினப் பெண்கள் தம்மை அழகுப் படுத்திக் கொள்வதில் எந்தளவிற்கு அக்கறை காட்டுகிறார்கள்?

ப: சினப் பெண்களும் தம்மை அழகுபடுத்துகின்றார்கள் தான். ஆனால் ஒழுங்கான அழகுபடுத்தல் என்று நான் அதனைக் கூறுவேன். பொதுவாக அவர்கள் ட்ரவுஸர் அணிகிறார்கள். கோடை காலங்களில் மாத்திரம் பாவாடை போன்றவற்றை அணிவார்கள். சினப் பெண்கள் நகை அணிவதில்லை. குளிர், வரட்சி ஆகியவற்றிலிருந்து தமது தோலைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு நண்டு, கிரீம் முதலியவற்றைப் போடுகின்றார்கள். லிப்ஸ் டிக் முதலியவற்றை வெகு சிலரே பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

கே: நவசீன அரசு பெண்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்த என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது?

ப: பெண்கள் சமூகத்தின் சரிபாதி. அவர்கள் அரை வானத்தைத் தாங்குகின்றார்கள். பெண்களின் உணர்வு பூர்வமான பங்காற்றலின்றி சமுதாயம் முன்னேற முடியாது. தலைவர் மா ஓ சேதுங் வகுத்த இந்தக் கொள்கை நெறியின்படி சின அரசு செயற்பட்டு வந்துள்ளது. முன்னர் குறிப்பிட்ட

வாறு பெண்கள் உற்பத்தி உழைப்பில் ஈடுபடுதல், சாப்பாட்டு விடுதிகளையும், பாலர் பராமரிப்பு நிலையங்களையும் அமைத்தல் முதலிய நடவடிக்கைகளின் மூலம் நவசீன அரசு பெண்களை குடும்ப வேலைகளிலிருந்து பெருமளவிற்கு விடுவித்து அவர்களையும் நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் பங்குபற்றச் செய்துள்ளது.

கே: சீலவில் திருமணங்கள் காதல் திருமணங்களா? அல்லது பெற்றோர் ஏற்பாடு செய்யும் திருமணங்களா?

ப: நகரங்களில் பெரும்பாலும் காதல் திருமணங்கள் தான் இடம்பெறுகின்றன. வேலைத்தலங்களில் அல்லது வேறு இடங்களில் சந்தித்து நீண்ட காலம் பழகிய பின்னர் அவர்கள் பொதுவாகத் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். கிராமங்களில் இன்னும் பெற்றோர் ஒழுங்கு செய்யும் திருமணங்கள் இடம்பெறுவதாகவும் அறிந்துள்ளேன்.

கே: திருமணம் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றது?

ப: பதிவு செய்தல்தான் திருமணத்தின் முக்கிய நிகழ்ச்சி. அதற்குப் பின்னர் ஒவ்வொருவரும் தமது விருப்பத்தின்படி தமது திருமண விழாவைக் கொண்டாடுகின்றனர். சிலர் விருந்தளித்தும் வேறு சிலர் சிறிய 'பார்ட்டி'களை நடத்தியும் இதனைச் செய்கின்றனர். அநியாயமாக, ஆடம்பரமாகத் திருமண விழாவை நடத்துவது அவசியமில்லை என்ற உணர்வுடன் அவர்கள் செயற்படுவதை நான் பலதடவை கண்டுள்ளேன்.

கே: இறுதியாக சின மக்களின் குடும்ப வாழ்வு பற்றிச் சற்றுக் கூறுங்கள்?

ப: சின மக்கள் மிகுதியான குடும்ப பாசம் உடையவர்கள். அவர்கள் தமது பெற்றோரையும் பிள்ளைகளையும் மாத்திரமல்ல உற்றார், உறவினரையும் மிகுதியாக நேசிக்கின்றனர். பிள்ளைகளின் உணர்ச்சியில் அவர்கள் காட்டும் அக்கறை உண்மையில் அதிசயிக்கத்தக்கது. அது போலவே தமது பெற்றோரையும் சின இளைஞர்கள் அன்புடனும், ஆதரவுடனும் கவனிக்கின்றனர்.

ஈழத்துப் புலவர் அவை

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிஞர்களின் பல வகை நலன்களும் பாதுகாக்கப்படவும், அவர்களது ஆக்கங்கள் நூலுருப் பெறவும், சந்தைப் படுத்தலை இலகுவாக்கவும், நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலுமுள்ள நமது கவிஞர்கள் அடிக்கடி சந்தித்துக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளவும், கவிதைத் துறையில் அர்த்த பூர்வமான புதுமைகளுக்கு ஊக்கமளிக்கவும் அரசினரின் ஒத்துழைப்பைப் பெறத்தக்க வகையில் "ஈழத்துப் புலவர் அவை" என்னும் ஓர் அமைப்பினை விரைவில் ஏற்படுத்தப் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருவதாக கவிஞர் ஜீவா ஜீவரத்தினம் அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.

"உலகத் தமிழ்ப் புலவர் ஒன்றியம்" இதன் மூலம் அமைக்கப்படலாம் எனவும் நம்பப்படுகிறது.

மேற்படி புலவர் அவையின் அமைப்புச் செயலாளராகக் கடந்த பல மாதங்கள் இப்பெரு முயற்சியில் ஈடுபட்டு வரும் ஜீவா. ஜீவரத்தினம் அவர்கள் நாடெங்கிலும் உள்ள கவிஞர்களின் முகவரிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் எடுக்கும் சிரமம் கொஞ்சநஞ்சம் அல்ல.

கவிஞர்கள், கவிதைப் புலவர்கள் அனைவரும் திரு. ஜீவா. அவர்களுடன் உடனடியாகத் தொடர்பு கொள்ளும்படி 'கிருதயுகம்' விநயமாக வேண்டிக் கொள்ளுகின்றது.

கவிஞர் ஜீவா. ஜீவரத்தினம் கூடிய விரைவில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தரவுள்ளார் என்பதையும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

தொடர்பு முகவரி:

கவிஞர் ஜீவா ஜீவரத்தினம்
அமைப்புச் செயலாளர்,
ஈழத்துப் புலவர் அவை,
துறைநீலாவணை, கல்முனை.

மாறுவது என்றோ?

புலவர் பார்வதிநாதசிவம்

பள்ளிசெல்லும் பருவத்துப் பாலகர்கள் பசிவருத்தம் தாங்காராகி உள்ளவர்பாற் பிச்சையெனப் பல்காட்டி இரக்கின்ற உலகுமாறிக் கள்ளமிலா இளஞ்சிறுவர் யாவருமே கற்கின்ற காட்சி நல்கும் எள்ளரிய புதுஉலகம் பொதுவுடைமை தவழலகம் என்றோ தோன்றும்?

2

பெண்களினப் பெற்றோர்கள் பதினாலும் பெண்ணெய்த மணஞ்செய் வித்துக் கண்குளிரக் காணவென ஆவலுற்று சீதனத்தாற் காண ராகிப் பெண்மகவைப் பெற்றோமே பெற்றோமே எதைத்தலையில் அடித்துக் கொள்ளும் புண்படைத்த இவ்வுலகம் பொய்என்றோ பொதுவுடைமை உலகம் தோன்றும்?

3

கந்தலுடன் கஞ்சியின்றிக் காலமெலாம் கவல்கின்ற ஏழை மக்கள் சந்தியிலும் வீதியிலும் மடக்கனிலும் ரயில்கனிலும் வயிற்றைக் காட்டி நம்துயரை நீக்கீரோ நமதுபசிக்கு உதவீரோ என்றே கேட்கும் இந்தொரு நிலைமாறி எல்லோரும் பசிநீங்கும் உலகம் என்றோ?

4

சந்தர்ப்பம் காரணமாய்ச் சிலமணிதர்தம்மைத்தாம் சமர்த்த ரென்றே இந்தப்பாரச் செல்வமெலாம் இருட்டறையில் குனித்துவைத்தே இல்லா தோரை நிந்தித்தே அடிமைகளாய் நிலத்தினிடை நடத்துகின்ற நிலைமை மாறி இந்தபாரச் செல்வமெலாம் எல்லோர்க்கும் சொந்தமுறும் உலகம் என்றோ?

மொழியும் இலக்கியமும்

எஸ். அகஸ்தியர்

இனங்கள் மொழிகளால் கணிக்கப்படுகின்றன; ஆனால், மொழிகள் இனங்களைக் கணிப்பனவன்று.

ஆங்கிலம் ஒரு மொழி; ஆனால் மொழி ஆங்கிலமன்று.

தமிழ் ஒரு மொழி; ஆனால் மொழி தமிழன்று.

சிங்களம் ஒரு மொழி; ஆனால், மொழி சிங்களம் அன்று.

இது சகல மொழிகளுக்கும் பொதுவான பண்பு.

மக்கள் தம் கருத்துக்களைப் பரிமாறுவதற்கான சாதனமே மொழி.

தமிழ் மொழி புராதன காலந்தொட்டு இயங்கியதால், 'தமிழினம் மிகப் பழமைவாய்ந்த தொன்மை நாகரிகத்தையுடைத்து' என்பர் ஆராய்ச்சி அறிஞர்.

இவ்வகையிற் தமிழ் மொழி புராதன காலந்தொட்டு மக்களின் கருத்துப் பரிமாற்ற சாதனமாக விளங்கி வந்தமையால், அதன் தாக்க விளைவுகள், 'மக்களின் வாழ்வையுணர்த்தும்' கருவிகளாகக் கொள்ளப்பட்டன.

மக்களின் வாழ்க்கைக் கருவியான இம் மொழியை, 'இனிமை - அழகு' எனப் போற்றினர் - போற்றுகின்றனர்.

பொதுவாக எந்த மொழிக்கும் இது ஒரு பொதுப் பண்பாகவே இருந்து வருகின்றது.

இப்பண்பின் காரணமாக 'மொழிக்குத் தொண்டு' செய்யும் பிரமுகர்களும் 'திடீர்' என்று தோன்றக் காணலாம்.

'மொழிக்குத் தொண்டு' என்பது, மொழி வளர்ச்சிக்குத் தடைக்கல்லாகின்றது.

மொழி வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றுவது வேறு; மொழிக்குத் தொண்டு புரிவது வேறு.

'தொண்டு' என்பது சம்பிரதாயத்துள் ளடங்குவது; 'வளர்ச்சி' என்பது உழைப்பினால் சம்பிரதாயங்களை உடைத்து அகல விரிவது.

வாழ்க்கை சம்பிரதாயம் அல்ல; சம்பிரதாயம் வாழ்க்கையாயின் அது போவியாகின்றது.

இந்த அணுகலில் மொழியை அலசல் வேண்டும்.

சங்க காலத்திலும், சங்கம் யருவிய காலத்திலும் தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் காவியங்களாகவே வெளிவந்தன.

காவிய உருவத்திலிருந்தே உரைநடை இலக்கியம் தோன்றியது.

தேசம், நாடு, நகரம், கிராமம் - என் றெல்லாம் செறிந்து வாழும் மக்கள், தத்தம் வாழ்க்கை நெறிக்கேற்பத் தம்மை மாற்றிக் கொள்ள ஏதுவாகினர் - ஏதுவாகின்றனர்.

இவ்வாறு மாற்றிப் பெறும் வடிவங்களே 'உயிர்ச் சொற்களா'கின்றன.

இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையின் கண்ணாடி; அதாவது, வாழ்க்கையின் பிரதிபிம்பம் இதனை நெறிப்படுத்துவது இலக்கணம்.

இலக்கியம், வாழ்க்கையை விமர்சிக்கும் கருவி.

இலக்கணம், அதனை நெறிப்படுத்தும் சாதனம்.

விமர்சன சாதனம் வளர்ச்சி கொண்டுள்ளது.

நெறிப்படுத்துங் கருவி நெழிவு கொண்டுள்ளது.

இலக்கணம் மரபை மீறும்போது உடைவது.

இலக்கியம் மரபை மீறும்போது வளர்வது.

இதன்கண், இலக்கியத்திலிருந்தே இலக்கணம் வகுக்கப்பட்ட தொன்றாகிறது.

வாழ்க்கையை விமர்சிக்கின்ற இலக்கிய சாதனம், வாழும் மாந்தர்களின் நடை,

உடை ,பாவனைகளை : உணர்வுகளை - உணர்ச்சிகளை - அவர்கள் பேசும் மொழிகளில் உணர்த்தும் போதுதான் அவ்விலக்கிய சாதனம் உயிர் பெற்றுக் கொள்கின்றது.

மக்கள் பேசும் மொழியைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் மக்கள் வாழ்க்கையுடன் கலந்து நிபந்தனையின்றிப் பழகுவதுடன், அவர்களின் துன்ப துயரங்கள் - ஆசா பாசங்களுடன் இரண்டறக் கலந்து கொள்ள வேண்டும்.

சமூக வாழ்வை அனுபவித்த உணர்வு பூர்வமாகப் பெறும் அறிவிலிருந்தே ஜீவனைக் கொண்ட உயிர்த்துடிப்பான இலக்கியங்கள் உதிக்கின்றன.

வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதற்கு நூற்களில் பெறும் அறிவு மட்டும் துணை புரியாது.

சமூகத்தோடு ஒன்றித்துப் பழகி, மக்களின் இதயங்களிலெழும் தாக உணர்வுகளையும் போராட்ட எண்ணங்களையும் பகிர்ந்து - பகுத்துணர்வதற்கு - தெரிந்து கொள்வதற்கு இலக்கிய வாதியோ நூலாசிரியனோ முழுமையாகவும் நிபந்தனையின்றியும் தன்னை அர்ப்பணித்தாலே இது சாத்தியமாகும்.

மக்கள் வாழ்க்கை இலக்கணத்திலிருந்து தன்றி, இலக்கியத்திலிருந்து - அவர்கள் பேசும் மொழிகளிலிருந்தே அர்த்தப்படுத்தப்படுகின்றது.

இவ்வகையில் சரியாக நோக்கின், வாழ்க்கையும் வாழ்க்கை அனுபவங்களுமே கவிஞர்களை, எழுத்தாளர்களை, கலைஞர்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன,

மக்கள் வாழ்க்கையை அனுபவித்து, அவர்கள் தேவைகளை முன்வைத்துச் செல்லும் சாதனம் இலக்கியம் மென்றால், அவ்விலக்கியத்தின் கருவூன கர்த்தாக்களான மக்களை - மக்கள் பேசும் மொழியை - அம்மொழியின் சரியான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் -

இத்தகைய பல்கலைக் கழகத்தில் பயிலாதவன், மக்களை - மக்கள் பேசும் மொழியை - மக்களின் வாழ்க்கைத் தேவையைப் புரிந்து கொள்ளவே முடியாது.

மக்கள் வாழ்க்கையை அனுபவித்து, அவர்கள் தேவைகளை முன்வைத்துச் செல்லும் சாதனம் இலக்கியம் மென்றால், அவ்விலக்கியத்தின் கருவூன கர்த்தாக்களான மக்களை - மக்கள் பேசும் மொழியை - அம்மொழியின் சரியான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் -

இவற்றைப் புரியாத எழுத்தாளன், கவிஞன், கலைஞன் கலை இலக்கியக் களத்தில் எதனையும் சாதிக்கவே முடியாது; சாதிக்கத் துணிந்து இலக்கியக் களத்தில் பிரவேசிப்பவன் சிருஷ்டிகள் போலித் தன்மையாகவே விளங்கும்.

கிருதயுகம்

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 20/-
அரையாண்டுச் சந்தா ரூ. 10/-
(முத்திரைச் செலவு உட்பட)

முகவரி:

கிருதயுகம்
280, பிரவுன் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

“புவியனைத்தும் போற்றிடவான் புகழ்படைத்துத் தமிழ் மொழியைப் புகழி லேற்றும்
கவியரசர் தமிழ்நாட்டுக் கில்லையென்னும் வசையென்றை கழிந்த தன்றே!
“சுவைபுதிது, பொருள்புதிது, வளம்புதிது, செரற்புதிது சோதி மிக்க நவகவிதை, எந்நாளும் அழியாத மகாகவிதை”

-- பாரதி

பாரதி நூற்றாண்டு விழா 1982

“ஓராயிர வருடம் ஓய்ந்துகிடந்த பின்னர்
வாராது போலவந்த மாமணியைத் தோற்போமோ”

பாரதியின் ‘ஓராயிர’ப் பாடல் பாரதிக்குத்தான் மிகப் பொருத்தமானது போல் தெரிகிறது. பாரதி புரட்சிக் கவிஞன், யுகசந்திக் கவிஞன் என்பதெல்லாம் இருக்கட்டும். அவன் மகா கவிஞன் - ஒப்புயர்வற்ற உலக மகா கவி. உலக மகா கவியை உலக மகா கவிபாகவே உலகின் முன் நிறுத்தல் வேண்டும்.

பக்தி இயக்க இலக்கிய எழுச்சியில் தமிழ்க் கவிதை கண்ட மொழி வளம் ஏறத்தாழ கி. பி. 10ம் நூற்றாண்டுடன் ஓய்ந்து விட்டது, நொய்ந்து நொடிந்து விட்டது. பின் எழுந்த பாடல்களிற்பல ‘செதிள் செய்யுட்கள்’ - செருக்கி எடுக்க வேண்டிய செய்யுட்கள்.

ஓராயிர வருடம் பிந்திப் பிறந்த பாரதிதான், அவன் வார்த்தைகளிலேயே சொல்வதானால் ‘ஆணிமுத்துப் போன்ற மணிமொழிகளாலே’ தமிழ்க் கவிதைகளுக்குப் பிரணவாயு தந்து ஜீவன் கொடுத்தான். கவிதை பொலிவும் பூரிப்பும் கொண்டு புதுமையும் பொதுமையும் கண்டது.

சொற்பிரபஞ்சப் பரவையில் முத்துக்குளித்த பாரதி பொருட் பிரபஞ்சத்திலும் ‘புதிது’ கண்டான் - புதிதே கண்டான்.

‘அ’க்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் - அதை
அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை வைத்தேன்
வெந்து தணிந்தது காடு - தழல்
வீரத்தில் குஞ்சென்றும் மூப்பென்றும் உண்டோ
தத்தரிக்கிட தத்தரிக்கிட தித்தோம்.’’

முடியுந் தறுவாயில் பாரதி ‘பைலா’ அடிக்கத் தொடங்கிவிட்டான். ஆனாலும் பொருள் புதிது - புதியதே. கம்பன் கவிதையுடன் கலந்து கண்ட கோதாவரிக் கங்கை போல் உரை உரை ஆழம் அறியாவகை ஓடிச் செல்கிறது.

உலக மகா கவி பாரதியின் நூற்றாண்டு விழா நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் பலரும் பலவிதமான ஆலோசனைகள் தெரிவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

பொன்னு அந் நினைவு கருதி கிருதயுகமும் மேற்கொள்ளப் போகும் பொறுப்பான பணியை வாசகர் முன் வைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறது.

பாரதியின் முழுப் பாடல்களையும் [மரணுட வர்க்கத்தின் இளம் தலைமுறையிடம் ஒப்படைக்க வேண்டியதில்லை. இந்த மாதிரி ஆலோசிக்கும் பொழுது W. H. ஓளடன் என்னும் ஆங்கிலக் கவிஞன் தன் முழுக் கவிதைகளுக்குமாவும் முன்னுரையில் எழுதிய சில வரிகளை நினைத்துப் பார்க்கலாம்.

“10 வீதம் நல்ல கவிதைகள், 30-40 வீதம் சாதாரணம், மிச்சம் கஞ்சல் குப்பை.
நல்லதைத் தனியப் போட்டால் புத்தகம் மெலிந்து போம்...”
மெலிந்தாலும் காரியமில்லை. அந்த எண்ணிக்கை மெலிவிலே தான் கவிதைப் பொலிவும்.

பாரதி பாடல்களில் அவனை உலக மகா கவிபாக இனங்காட்டும் கவிதைகளைத் தெரிந்து தொகுத்து பாரதி நாளில் வெளியிடுவதே கிருதயுகம் மேற்கொள்ளப் போகும் பெரும் பணியாகும். இப்பணியிலே தான் பாரதியின் கவித்துவமும் சுயத்துவமும் ஒன்றான ஆன்மாவை உலகம் காண முடியும்.

தொடர்ந்து ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் அத் தொகுப்பை வெளியிடவும் கிருத யுகம் முனைப்பான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்.

பாரதி பாரதம்தந்த நல்லதோர் கவிதைவீணை. அதன் நலங்கெட கோஷ லேஷப் புழுதியில் எறிதல் கூடாது; எறிய விடுதலும் கூடாது.

DIMOND HOUSE Ltd.

வைரமாளிகை லிமிட்டெட்

JEWELLERS & DIAMOND MERCHANTS

Branch:

141, 143, Sea Street,
Colombo.

Phone: 36321

79, Kannathiddy,
Jaffna.

Phone: 7036

ஆண்கள் பெண்கள் சிறுவர்களுக்குரிய
பாதணி வகைகளுக்கு
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

பிரகாஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

89, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அடுத்த இதழ் கிருதயுகம்

மேதின மலராக வெளிவரும்

கதை, கவிதை, கட்டுரை அனுப்புவார்கள்

மே 10ந் திகதிக்கு முன்னதாக அனுப்பி வைக்கவும்

ஆசிரியர்